

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 33/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 22.новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Констатујемо да су присутни:

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић.

Ту је стручни сарадник из тужилаштва Иван Дузлевски.

Затим браниоци Марија Радуловић, Новица Здравковић, Здравко Крстић, Милорад Константиновић, Марко Кастратовић и Бојан Ресавац адвокати.

Сви оптужени су ту доведени из Управе Окружног затвора.

И ту су судски тумачи Еда Радоман Перковић и Гани Морина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре почетка претреса ја се вама извињавам због данашњег кашњења, обзиром да је у овој судници било објављивање пресуде у једном другом предмету, и то смо морали да сачекамо и да затим припремимо судницу. За данас суд је по службеној дужности позвао вештаке Ану Најман и др Бранка Ђурића, који су ту. Ја очекујем да су, нису стигли? Ја сам видела да стигли су у зграду суда због ових сведокица Ц1 и Ц2 и ових записника који су се појавили и такође сведока, односно сведокињу, само моменат да видим како се зове, Ђокић Дивну, то је супруга Ђокић Чедомира, а из разлога што сведок сарадник «Божур 50» је на фотографијама оштећених препознао Ђокић Чедомира и каже да се ради о особи коју су он и оптужени Мемиши Агуш задавили и сада када ја то будем нашла ја ћу да вам прочитам касније како је он то рекао. За сада ћемо прво да позовемо сведокињу Ђокић Дивну.

Дакле пре него што уђе Ђокић. Добар дан, ушли су.

Да констатујемо да су приступили и вештаци Ана Најман и др Бранко, односно Зоран Ђурић.

Добар дан Ђокић Дивна је ли тако? Седите молим Вас пошто сте Ви стигли колико сам обавештена, седите узмите столицу, рано јутрос, тако да смо прво позвали Вас за данашње саслушање. Ми смо Вас позвали као сведока. Само да видимо шта је са овим микрофонима. Ајдемо сада да пробамо поново, проблем са овом техником. Дакле,

позвали смо Вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, требате да нам кажете све што знате не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питање који би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је упозорење које се даје свим сведоцима пре сведочења о томе да морају да говоре истину, а Ви ћете сада прво да нам дате Ваше личне податке. Дакле, Ви се зовете Ђокић Дивна, је ли тако?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца, како Вам се отац зове?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Владимир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: 1946. године, 01.05.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу хоћете сада да се укључите у претрес молим Вас. Где сте рођени?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Село Левоце код Бујановца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше пребивалиште је сада?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Бујановац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Радник у пензију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Затим пре давања исказа положићете заклетву, ја не знам да ли је ту текст заклетве испред Вас, па то треба да прочитате наглас.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Срећа што су крупна слова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклињем се.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Ђокић Дивна са подацима које даје, упозорена, опоменута, након што је положила заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас због тога што према подацима које имамо у списима предмета Ви сте живели у Гњилану 1999. године са супругом, и 1999. године Ваш супруг је нестао.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам да ли сте до сада било где давали.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Могу ли само воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам, да ли сте давали исказ негде, ако јесте?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћете нам рећи где и пред ким и рећи ћете нам шта се десило са Вашим мужем, колико је он тада имао година, да ли сте Ви то видели и шта се све уопште дешавало јесте били у Гњилану тада после бомбардовања. Дајте да видим то што сте донели. Е хвала. Да констатујемо само ово у записник, је ли ово остаје за нас је ли тако?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да.

Констатује се да сведокиња пре него што почиње да даје исказ суду предаје фотокопију личне карте свога супруга Ђокић Чедомира, где се на истој страни налази и текст да је под бројем 225 означено да је Ђокић Чедомир чувар у грађевинском предузећу «Биначка Морава» са подацима даље који су наведени, из своје куће у Гњилану одведен у правцу насеља Гавран. И фотокопију решења о извршењу радних обавеза у ратним условима за радника Ђокић Чедомира број 928/99 од 19.04.1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта се десило са Вашим супругум?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не знам одакле да почнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је имао ову радну обавезу у априлу 1999. године?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, он је био до краја пре него киндаповање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До краја бомбардовања?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: До краја је био у «Биначку Мораву» као стражар, чувао је зграду управе, међутим пре него да га киндапују ја сам отишла, децу сам одвела до Бујановац, да склоним децу да изведем пошто ми је ћеркица рекла мама сви су отишли ми смо сами остали, а ја нисам излазила, не знам о чему се ни догађа на улицу, ја мислим то је све уреду, све је добро, немам никоме нисам зло чинила ни ја ни супруг. И седимо све до краја. И повела сам децу, сакупили смо неколико стварчици да понесемо са собом, да има да се пресвуче и обуче, довела сам до Бујановац. Тог истог дана када сам децу оставила код моји родитељи, ја сам се опет вратила плачући, децу сам оставила да плачу, изашла сам, реко морам сине да идем по тату, тата је сам, а мама ће се јави, ће се врати код вас, не се секирајте, не плачите, туј сте код ујци, мама има да дође. Када сам дошла већ кући комшиница преко пута мене што је била у зграду, «Дивно где си бре, стиже ли, дошли су каже претукли ти Чеду», ушла сам он плаче, што је било Чедо, каже претукли ми, дошли да им положим пушку или било које оружје, пошто ми нашли војну пелерину, како се зове не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформу неку?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Униформу. И ја одговори реко зашто Чедо јеси им ти рекао баци, запали, сви бацали, а ти ниси чек ни мобилисан, ниси био у рат, ниси ни мобилисан због здравственог стања, здравље, оперисан је две ребра на десну страну није имао, сечена су му ребра, воду на плућа је имао, у Скопље је оперисан. И реко, не ти требало, ја сам ти рекла реко да то не чуваш, ништа ниси радио «Биначку Мораву» си чувао и немаш то зло никоме ниси учинио, нема ко ништа да ти каже лошо. Он расплакао се и рекли ми каже сутра да ће да дође по мене да ме, да приложим пушку. Назвала сам ја, а мој супруг је из Шигово, питала сам деверичићи имате ли неку пушку да ми дате молим ве, само да прикажем да ми Чеду не одведу негде, никога није дирао, никога није узнемиравао, цео Гавран је изградио, коме је требало чесма, коме је требало зид, коме је требало ово пекаре, малтерисање, плочице, купатила, он најбољи мајстор био у тој околини. Реко дај донесите ми једну пушку макар да прикажем само да ми га не дирају, болестан је човек. Они каже немо стринке, немамо да ти дамо и да су имали нису хтели да ми дају јер нису смели да долазију. Ништа, ја сам сутра ти дан он је изашао до доктора Столета, сад је тај доктор Столе у Нишу умро није жив, да буде ко сведок, отишао тамо и каже докторе тако и тако, рекли ми да будемо око 11 сати кући, уколико не будем кући ће ми одведу и жену и мене каже, ће ме убију, морам да идем, немој бре Чедо да идеш каже пусти Дивну нека седи код кућу, и ту су жене каже нека седу па ако дођу ће се вратију. Не, каже морам да идем, ће ми одведеју Дивну па ће ми остану деца етимчики, а он није мислио да њега ако га одведе опет су деца етимчики. И вратио се, лего на кревет, стављам пасуљ, што радиш то реко стављам пасуљ да једемо, што ће једемо, немој каже да стављаш пасуљ, стави каже једну шачицу колико за тебе да поједеш, за мене, можда ће ме одведу па ћу ти умрем. Ајде реко не причај глупости, јес, јес, вика Дикси. А само блед, једна вода га избила, друга вода га избила, једна вода га избила. Каже колико је сати, реко 11, каже стигли ли су, реко нема ги, па не мора ни да дођу, реко никад да не дођу. Каже ће дође сто посто ће дође, само што смо изговорили они ето ги иду. Један је имао пендрек, један је имао бомбу, један је имао нож, тројица су по собу мешали да нормално не знам шта су тражили или да однесу нешто, један је скидао, имала сам посебни тастуру за телефон, пошто мој број телефона узет за неку радњу, ја нисам имала, хтело девојче да уведе телефон радило је мало у, кафу ја продавала, зарадило дете паре хоће телефон, све другарице телефон има у стану и она да има, мама ће уведемо телефон, ако, али нисмо имали број па неку тастуру, они су мислили да је то нека камера или неки видео или шта ја знам, реко не скидајте то, то је телефон, реко ако то скинете, телефон не може

да ради, па што је то, реко па ето видите то је телефон, број телефона. Каже јеси чико каже нашао ти, је ли имаш оружје да прикажеш, каже немам ја сам и рекао још јуче да немам ни оружје, ни ништа, ни мобилисан нисам био нигде, никад нисам имао оружје у руке, не знам ни како се рукује, а каже ми мора да те водимо на испитивање. Одведите ме каже, али ја што сам ви сад рекао то је и касније ћу ви кажем. Само се, мени су рекли немој да случајно зинеш глас да ти не чујемо, појурише на терасу, глава ће ти оде, а почнеш ли да вриштиш, да пискаш, моментално те убијамо. Ја сам се само скаменила и кад видиш оружје нормално је да те страх. Скаменила сам се и он се само окренуо, дигли су га двојица овако за руке, скаменио, мене су ме двојица држали, један плави висок човек, леп човек, млад човек, и још један мало старији, он и једно два, тројица су га изводили, два, тројица тамо у собу не знам шта су све радили, рекли су ми је ли ти ово ћерка, реко да, па каже зови гу, доведи гу, па где ти је она, реко у Бујановац, па слободно доведи, нема што да се плашиш каже белкет каже споредни пут, белкет каже асфалтни пут, ми ћемо да ти гу доведемо каже и само кажи када да идемо да ги узмемо. Реко немате потребе реко да ги узмете, ништа. Он се само устао, окренуо овако, једна папучка је била пластична исцепана на врх, а једна је цела, босе ноге имао је црне гаће на као у виду шорц женски испод, панталоне имао нежно плаво боју, сивкасте боје, и кошуљица са кратки рукави сивкаста на пругице, имао на себе, тако је отишао ништа друго, цигаре му остале на где је био телефон. Ту су му остале и цигарете и кутија и све, није ни понео. Одвели, само ми се окренуо где су папуче, папуче до њега, ја викам ето ги до тебе. Чедо што ми уради, што не оде за Шилову код браће. А он на доктора се жалио нисам хтео да идем несам смео Дивну да оставим, ће ми отану деца етимчки. На крају етимчки опет остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да плачете.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Рекли ћи га одведемо на испитивање, па ће да га вратимо. Они су га одвели, прошло је једно два сата, три, ја на комшиницу кажем Маро ја ће идем до Гавран, која памет, али то су тренуци ти. Па добро сам и жива, ја сам се побила, потулила главу, отишла сам до Гавран, стоје двојица на, према, како се зове, Интернат, један са те стране, један са стране, стала сам испред њих и одједном ми прорадио кликер јао Дивно где идем у мишју јазбину, враћај се што пре деца етимчки да ми настане, а гужва велика, срећа што је гужва иде према центар, ја се вратим, дођем до Комитет што је био, стоји човек на врата, ја, ово Комитет, да дођем да причам њему, да дођем да, он не ми одговара ништа, излази један крупан човек велики, не познајем га и нисам га никад ни видела у Гњилан, да је Гњилански човек, то је неки

други са стране. Шта чекате госпођо, тако и тако, мужа ми одвели молим ве да га вратите, болестан, никога не дира, он је свакоме услуживао, свакоме Албанцу помогао, свакоме Албанцу урадио за цабе такорећи да ми га врати, реко мужа, губи се каже немој глава теби да ти отидне, губи се сместа каже одавде да те не гледамо. Ја се подбијем, вратим се у стан, одмах ми је стан био преко пута Комитета, ту је била и Пошта, вратим се отиднем код Маре, Маро реко од мојега Чеду нема ништа, Чеда је готов, убијен је Чеда, овог тренутка је убијен Чеда. И то је толико било, сутра ти дан исти људи на врата, али нисам напустила, гледала сам некако да извучемо стан, да продам, нисам гледала глава да ли ће ми оде или не, само да извучем да би моје болесно дете, имала сам дете оперисано тумор у главу, да му кућу мајка купи, да би имало да живи и ћеркица. Само сам то, на то мислела, одседела сам колико сам смела, једно пет месеца сам у сопствени стан била ко у притвор. Дошло је време, станови се све искуповали, испродали, дошли су на врата, продајеш ли стан, продајем, колико, толико, ја сам продала стан на јучерашњи дан, на Светог Аранђела, за недељу дана сам ја изашла из стана. Дошла сам за Бујановац, ту сам се сместила, ту су ми деца, ту ми је и фамилија, родбина, и ту сам остала после три године ми дете умрело и од тога немам ништа више, нисам чула за мужа, још не знам да ли је жив или мртав, да ли постоји. Да би препознала, не би могла да препознам никога јер су прошло 11 година, ја комшију не познавам, да ли је тај комшија мој био или други комшија, да је било у брзину можда би неког препознала да откријем ко је човек који су били, али никога не знам, не знам да окривим никога, не желим невинога да окривим. Мој је отишао, не мери се са паре више повратка нема, он га нема, а да окривим праву душу и то не желим да окривим никога, шта је ту је, преболели смо, скаменили смо се и то је то. Не знам друго што би желели да ме питате, ја ево ту сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, жао ми је што Вам се то десило, жао ми је и за Ваше дете, хоћу да Вас питам, ове ствари које су нама важне сада кад судимо неким људима, то је ова ситуација када сте почели да причате о том догађају, да ли можда памтите који је то дан био када сте одвели децу?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: 06. јула 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одмах ја разумем да сте се одмах вратили сутрадан?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се одмах сутрадан вратили?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, сутрадан на врата су рекли «је ли ти се вратио супруг?».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него када сте Ви одвели децу у Бујановац 06.?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, одмах, одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах, и већ сте онда нашли?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: 1999. године 06. јула су ми мужа одвели, а ја пре 1999. године 06. јула, сам децу довела за Бујановац, један дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте Ви сте децу пре бомбардовања довели у Бујановац?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не пре бомбардовања, тог датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог датума?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 05. јула сте онда довели децу?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, 05. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И вратили сте се и он је већ био претучен?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неке видне повреде?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неке повреде овако које су видне?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не, само га тукли у стомак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у стомак?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, у стомак га тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви тамо практично у Бујановцу нисте уопште остали него један дан?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Уопште, само само децу растоварила што кажу стари људи, оставила децу код мојих и одмах тог момента сам се вратила и кад сам била вратила био је затворен већ пут, нема превоз, нема ништа, три месеца уопште нисам могла ја да дођем само кад су пустили ове, ни радио, ни телефони, ни ништа, после три месеца некако сам се чула у канцеларије са не знам како се зове, те да чујем децу, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми је ли Ваш муж радио и после бомбардовања, кад је престало бомбардовање?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да. Престало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао на посао?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Он си седео, радио си човек, ишао на посао, и један колега његов који је био задужен за ове радне књижице, који је радио са њега, много га поштовао и ценио, Чедо бежи одавде ће те убију, бежи, ајде да те спроведем што пре кући иди, нема ништа више, нема, то се све, угасило, не може да дежураш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам још нешто, када кажете да су му нашли неку униформу, то ја разумем да он није био уопште војно ангажован?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Није био, из контејнер узео да га опере да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да буде стражар да гу носи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ту већ стигао КФОР у Гњилане.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Кад му је хладно. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу стигли већ ови страни војници, КФОР је ли већ стигао у Гњилане?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да. Да, после тога су стигли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После чега?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је Ваш муж отет они су већ били ту?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не, нису тад били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био КФОР у Гњилану?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Није КФОР био, не, после тога је стигао КФОР, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је онда био што кажете ти војници у Комитету и то, ко је то био?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Ови што кажу као УЧК-е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОКВ?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, они су то били униформисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали неку ознаку на униформи?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, а стране земље нису биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали ознаке неке те УЧК-а?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па имали су ове црне петокраке, ове гаврани, те ознаке, друге нису имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови који су дошли код Вас у кућу када су одвели мужа?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Они су били у цивилку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: У цивилку, нису ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како су носили оружје, у руци или како?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: У руци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А бомбе?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Показивали су. А?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А бомбе?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Бомба у руке, у руке бомба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је био један висок, како сте рекли да је висок, плав, млад, колико је година на пример имао?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па не био могла да одредим године, године не би могла да одредим, имали су ти до 20 па на горе, а мања нису деца била, од 20 година па на горе. Не би могла, у ту брзину не би могла године да одредим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте рекли да их је било? Тај висок плав, млад?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па мислите године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, колико људи? Тројица?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Он, па били су овако, тројица су га извели, двојица мене су држали, а два младића су тамо по собу шуњкали, не знам што су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу дошли неким аутом или како, јесте видели?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Црвен ауто био дугачак, кад га ставили у кола, жена на ту моју комшијку сестра, она је радила у болницу, наишла и питала га «Чедо болестан ли си где ће те водију», као обично кад се разболи ми га у болницу носимо, терамо, јер био је болестан, воду на плућа је, гушење имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта он каже?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: И он ништа не одговори, ставили га у кола и према Гавран га одвели. Та жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти, значи три, па двојица Вама прете, па још неки ту по стану, то је 7?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, док су њега одвели, та двојица су остали са мном док су њега одвели, е после су они отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих одведу Вашег мужа, тројица или петорица?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Тројица. Тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти који су били тако по стану?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Двојица били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ти су остали са Вама?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: И ови двојица што ме мене држали, четворица остали ту са Вама у кући?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вас тукли?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само су Вам рекли да не смете ништа да кажете?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Само глас да ти не чујемо, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не смеш на терасу да изјуриш, не смеш да вршиш, глас да ти не чујемо, уколико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли се сећате Ви можда како су они изгледали, ти који су били са Вама? Јесу они били, стари, млади, у униформи?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Већином су били млади људи, у цивилку, у униформу нису били. Млади људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А доле можда чизме, патике, ципеле?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Између њих је био један мало у године човек, нека је имао до 30 године, био је тако омал, малечак, низак човек, али да га препознам не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на ком језику причају они?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком језику Ви причате са њима? На ком језику сте разговарали?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Српски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они причају српски?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Српски нормално, па они су сви знали српски да причају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са Вашим мужем како су причали?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Српски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знао он албански?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Муж ми, понешто је знао, али на српски су причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није добро знао албански?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми због чега сте ишли у насеље Гавран, јел сте Ви знали да тамо има нешто?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Жена ме упутила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А жена Вам је та рекла?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, жена ме упутила где су кола отишла, ја нисам видела јер тераса, нисам на терасу изашла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас је ли се причало нешто можда у Гњилану међу Србима, да се заробљени Срби воде негде или сте Ви само ишли у правцу где иду кола, па где стигнете?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Где су отишла кола, ја сам, рекли су ми сто посто у Гавран у Интернат одведен, ја по то отишла сам у Интернат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли била тамо када сте дошли у Интернат, нека рампа на улазу?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Нисам загледала, само знам два човека су стојали на улаз, школско двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи два човека или у цивилу?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: У униформу, црна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти тамо у Комитету, тај човек што је са Вама разговарао?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па исто црна униформа човек стојао, исто црна униформа, а службеници то су ваљда службеници ту што су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је све ОВК?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па вероватно, што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто, мислим други сведоци су нам рекли.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Била сам одма, па да, била сам одма ето не могу да се сетим, одма сам била у СУП да ко наводно тужим, да ми га промађе, да оду по њега. Али нико ми ништа није се обратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ту у СУП-у мислим Албанци или Срби, у полицији ко је био тада Срби или Албанци или Американци или ко?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па Американци или да ли Французи су прво били, па онда Американци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тада кад сте Ви отишли, ко је био?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Нико, сви ћутију нико ништа не ми каже, ја се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али питам Вас.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: До врата стигла и вратила се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта Вас питам, ко је био ту, Срби, Албанци или Американци?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не, Срби нису постојали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Американци?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да, Американци или Албанци?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Американци и Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас ја питам, је ли дошао КФОР или није дошао КФОР?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не. Није дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који су онда ти Американци?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па не знам ја, знам да су из стране земље дошли људи, а не знам, из стране земље људи дошли, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да то није КФОР, мислим нама сви кажу да је КФОР ушао када се српска војска повлачила и да је улазио КФОР?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па да они су ушли КФОР-ци, ушли су, па кажем ти не могу да се сетим све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Што је било пре 10 година, 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми је ли се то насеље Гавран, у том насељу Гавран је Интернат?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има ту и неко обданиште?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Обданиште нема, не знам, неме обданиште, ја знам школе су тамо биле, учитељска, економска, пољопривредна и Инернат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми сада још каква је ситуација тада била у Гњилану, јесте Ви чули још за неког ко је тако одведен из куће и нестао?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па не знам за другога, не знам. Да ли су одведени или нису, били су много случајева шта су све урађени, али не знам ко је и како одведен, за другога не знам, само знам за мог супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је срушен споменик Цару Лазару?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Споменик?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у Гњилану?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па то је после било, већ кад је мој супруг већ одведен био тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, да. После су га рушили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли близу Вас солитер у Гњилану, је ли знате где је то?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, близу је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ту живели?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: У центар, па није ни близу, толико да има километар и нешто од моју зграду где сам ја живела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да се десило нешто у солитеру са неким Србима?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да се у солитеру нешто десило са неким Србима?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не знам, не знам и не памтим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли у црквену општину, у цркву тамо у оно двориште?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, ишла сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте, па јесте чули тамо неке приче?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па не ме интересовало, само за свог супруга ме интересовало, ништа ме друго није интересовало шта је и како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли знате где је Хотел «Европа»?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Вероватно у центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био тамо можда смештен ОВК или не?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не знам, знам да је ОВК смештен био у Дом ЈНА, ту знам, а овамо не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а хоћете да ми кажете је ли знате где је Електродистрибуција?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то близу Вас?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када се иде путем од Интерната до Ваше куће, да ли треба, да ли се пролази неким путем код ЕДБ-а, код Поште?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не, све прави пут. Мислим има путеви, раскрснице, има путеви за улице, али у ствари има пут Абдула Прешева улица где се раскршћа за Гавран и за Абдула Прешева улица, према Коретиште исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али знате шта Вас питам, колико је далеко та Електродистрибуција од Вас?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Дистрибуција је далеко као она зграда онде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пример, колико је то по Вама у метрима?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па од моја зграда испод надвожњак, двориште и дистрибуција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа то нама не значи ако нам не кажете колико је то на пример стигнем тамо пешице за 5 минута или 10, или 15 или тако?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па има ту до 10 минута, нема ни 10 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема ни 10 минута пешице

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: 5 минута нема. Одмах је близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу немојте добацивати.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Близу је одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Игноришите све што чујете.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Овако је зграда, судијка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нећемо моћи уопште да евидентирамо јер снимамо.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Ово је зграда овако, овде је дистрибуција, ово овде сам ја живела, овде дистрибуција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: То у састав зграду, само да опколим ју и дистрибуција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скоро да су једна уз другу те две зграде?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, једна уз другу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има нека улицица између Ваше зграде и те?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Нема улица, само двориште од моју зграду са друге стране, а са друге стране главна улица само се обиђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте можда чули да се нешто десило у ромском насељу Бела земља у Гњилану?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што, други су чули да су се Роми, јесу се Роми селили исто кад и Срби?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се Роми иселили из Гњилана кад и Срби?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па селили се, неко се селио неко није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Селили се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу сада да констатујем у записник Вашу рекацију.

Констатује се да је током давања исказа сведокиња плакала, док је причала о свом мужу, и о тешкоћама у својој породици и да је приликом објашњавања где се налази зграда ЕДБ-а, и њена зграда показивала рукама и покушавала да на тај начин објасни положај и близину ова два објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рећи ћете ми још, разумем да Вашег мужа не може нико да врати и да нико не може, односно можда се и врати, да нико не може да Вам врати све оно што сте преживели, кажите ми да ли имате одштетни захтев свеједно и да ли се придружујете кривичном гоњењу, да ли значи имате захтев за накнаду штете и тако нешто, да ли у том смислу постављате неко тражење?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па ако закон захтева да ми надокнади штету супруга како редни путем, закон нека реши, ја не могу ништа да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли немате никаквих информација о томе где је Ваш муж, јесте чули нешто?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не знам ништа, не знам где је и како је и нико ти није ни рекао, нико ни не прича, можда сам питувала али да ми неки прави да каже ту ти је супруг, ту је пронађен, ту ће га пронађу, не, нико ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте давали исказ негде још некоме, неком у неком суду или тако нешто?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нигде?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Ово први пут сам овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте пријавили кад сте дошли у Бујановац, пријавили сте оном СУП Гњилане који је био у Врању, догађај?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте предали захтев Међународном црвеном крсту за тражење?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вас контактирали? Нико никад?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, контактирала сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да. Звали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Звали су ме у СУП, контактирала сам исто изјаву сам дала ко и овде, свуда сам ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И још оно што значи такође Закон налаже да Вас питам, да ли се придружујете кривичном гоњењу, Ви сматрате, да ли сматрате да неко треба да буде осуђен за то што се десило?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па ако се нађе прави кривац, ако се то открије, нека га казни, а ако не се нађе, шта је ту је, шта могу сада да урадим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ми још због протеча времена, Ви не можете да познате никога?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не. Комшију нисам могла да препознам пре неки дан, питам се ко си ти, он, не може да се, смеје се и посматра ме и гледа ме, ко си ти, он па зар ме не познајеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то времена, само ми још то кажите, трајало тај догађај у Вашој кући када сте Ви били, када су дошли ти људи и одвели Вашег супруга?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па то је било колико време, па нека се 10 минута, више није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми имамо овде фотоалбум и то смо гледали већ Вашег супруга на једној фотографији, и то је за сада то што сам имала да Вас питам. Да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Ја имам само једно питање да Вас питам, ако сам ја добро разумео, Ви сте рекли да су они сутрадан поново дошли?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, да питају да ли је стигао мој супруг, тад су ми рекли, реко где ми бре супруга одведосте и где ми одведосте, вратите ми мужа, где је и како, они су само ми одговорио један каже «па зар није стигао», па реко није, каже «он је у Клокот на испитавање, у Клокот» то ми је одговорио, ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. То су исти ови који су били претходни дан?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, исти људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Истих 7 или?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не, нису сви 7 били, два, тројица су били на врата, зазвонили су и је ли стигао муж, ја реко нису, где ми одведосте мужа, бре вратите ми мужа, каже «на испитивање је у Клокот».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико је то сати на пример када они дођу тог следећег дана?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па шта знам, они кад су га одвели мужа у 11 сати даљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А следећег дана када дођу?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па не могу да одредим време, сад не памтим које је време било, знам да у току данашњи дан било, а да ли је било преподне или после подне не могу да одредим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кад сте Ви ишли да тражите, па сте разговарали са тим човеком у Комитету, кад сте ишли то у насеље Гавран па код тог човека?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не то је одмах тај тренутак било то, то сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах сте пошли?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Одмах сам појурила након пола сата по њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одбрана да ли има питања? Господине Кастратовићу јесте Ви заборавили на бонтон и на, изволите. Укључите, господин Кастратовић се већ укључио без микрофона, унећемо то понашање данашње већ у записник.

Констатује се да.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја се извињавам.

Се господин адвокат Марко Кастратовић укључује и пита нешто без микрофона и констатује се да је током излагања сведокиње такође нешто добацивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу изволите питајте шта је то?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја нисам ништа добацивао сведокињи, поштујем госпођу апсолутно, ако ништа друго као старију жену у неприлици. Ја сам једноставно поставио питање судском већу, да ли сам ја пропустио да не знам, а да ви евентуално знате шта је Клокот? Зато сам вас питао јер је то неге поменуто два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу хоћете да питате сведокињу.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не, ја вас питам да ли ви знате или евентуално тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћете да се обратите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Значи ви сте мене опоменули да сам се ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу имате ли питања за сведока? Имате ли питања за сведока?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Шта је Клокот, ако ви не знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите госпођо шта је то?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Клокот је бања, зове се Клокот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бања Клокот. Имате још неко питање?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Имам, али нисам ја на реду, ако ми дозволе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Дозвољавате да наставим ја сад, односно ако ми допусте колеге уважене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу постављајте питања.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Чеда када је тучен, тучен је кући?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Сачекајте госпођо Дивна.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Чедомир, супруг госпође, тучен је кући? Да ли је Чедомир тучен кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да се за оштећеног не говорите Чеда, ја не могу да се снађем, не могу да Вас пратим.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Па тако се ословљава кроз списак, па ко пратите транскрипт пратиће моја питања, ја не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пита Вас бранилац где је тучен.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Госпођа ме разумела, је ли тако?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оштећена је говорила да је то било у кући. Изволите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја сам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорила је.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Где у којој просторији?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: У кухињу.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте пратили? Могу преко Вас или директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Кастратовићу.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Ја две просторије сам имала, кухињу и спаваћу собу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте Ви то гледали?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Нисам гледала, али жалио ми се, причао ми да је тучен ту у стомак, навалили га на судопер и.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А где сте Ви у то време били?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: У Бујановцу, рекла сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бујановцу.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: И када га поново одводе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, немојте понављати, јесте пратили Ви шта је причала сведокиња?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега онда оваква питања, нећемо исцрпљујемо сведока.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Па добро судија имам ја право да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо исцрпљивати сведока.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ви можете да одбијете моје питање. Ког датума?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, већ је одговорила.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Се то дешава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, већ је одговорила.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Па мене занима то судија, ако Вас не занима, мени је то страшно тешко из простог разлога што Ви не

дозвољаваите онда да организујемо ми начин испитивања истине, а не начин испитивања сведока и ја препуштам Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пређите на друго питање јер сам Вам ово одбила.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Добро, питам вас тог дана када је поново одведен, колико је то сати било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре је рекла господине Кастратовићу, тако да вам одбијам.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Па зато и питам кога дана ако се сећа у колико је сати, онда мора да се сети и кога дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сетила се и дана мало пре, нисте пратили.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Није се сетила дана. Није датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдете господине Кастратовићу.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Поменута је униформа из контејнера, који сте прали, је ли тако?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да. Он је опрао, нисам хтела да му пипнем у руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте госпођо Дивна причати ништа.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Па молим вас мене то занима. Хтео би тај део да поједноставимо кроз даље испитивање, препуштам вама. Која, чија униформа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте оштећену молим Вас која је униформа и објасните шта питате.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте, ког дезена, ког модела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас, је ли знате.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Униформа.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Је ли имала неке беџеве на себи?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Није имала ништа, униформа, војна униформа.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А шта му је требала та?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па да ће да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснила је, немојте одговарати.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Ноћу носи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати. Немојте одговарати, већ сте објаснили, немојте му понављати то што сте већ рекли, требао је да прати бранилац.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја сам одлично пратио судија. Само Ви мени ускраћуите могућност да постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јао боже, то је.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Утолико немам потребу даље да испитујем. Водите Ви поступак, очигледно вам не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлично, седите, искључите микрофон. Изволите господине Крстићу. Искључите молим вас господина Кастратовића, е тако. Мислила сам на микрофон.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја прво би изразио саучешће госпођи. Нисам имао много питања, само нешто да разјасним ако Ви сматрате да нема потребе, ускратите, али имам и неке примедбе на начин Вашег испитивања, а посебно начин испитивања тужиоца јер је он кроз одговор питао. Али то није за овог сведока, када оде сведок ја ћу примедбе. А волео би да питам сведокињу јер она на почетку свог исказа описујући догађај у стану рекла, а да је нико није питао, ни Ви, а посебно ми, је ли нисмо ни могли, не могу никог да препознам, па сад ја питам сведокињу, да ли је њој неко сугерирао пре овог саслушања или уопште разговарао на ту тему да ће препознавати неког и да ли може да препозна? Не знам да ли сам био јасан. Дакле одмах је рекла «ја не би могла никог да препознам».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели госпођо Ђокић да ли сте разумели шта пита бранилац?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, разумела сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па хтела сам да кажем да стварно ако ме нешто питате да докажем, да окривим некога, стварно не би могла да препознам никога јер прошло је 10 година, 11 и не могу. Не знам кога би јер не знам уопште, уопште никакав лик не памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас бранилац нешто друго, да ли је Вама неко рекао пре него што сте дошли овде да ћете Ви морати некога да препознајете?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита бранилац?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не. И нема потребе ја сам зрела жена, 65 година да ме неко научи или да ми каже или било што, кад би препознала зашто да не би рекла. У интерес мог мужа је. Зашто да не би рекла, као мој муж што лежи негде у канал, негде скапује, нека брате и неко испашта за њега, за његову душу, што његови деца вечито болују и пате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да плачете.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам имао намере да мислим заиста, ја се извињавам, зато што сте почели то са препознавањем, нико Вас није ни питао о препознавању. Само још једно, да ли сте Ви ако сте већ одговорили уреду, да ли сте Ви видели где су одвели Вашег супруга, да ли сте гледали?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Ја нисам, само ми је речено да је црвени ауто дугачак ауто.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала, хвала, хвала. Хвала.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Како да назовем као низак, дугачак, са два врата, одведен према Гавран. Како ми је жена описала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: А ја нисам видела, јер сам ја била у просторији у кухињу сам била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте понављати. Нека пита бранилац нешто што нисте рекли.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немам више питања. Имам примедбе, али ћу касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате. Добро. Да ли има још неко питања? Господин Константиновић.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Добар дан. Реците ми само овако да ли ови стражари који су били на капији Интерната када сте дошли, да ли су Вам они потврдили да је Ваш муж ту доведен?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не, све су ћутали, не, не, не. Нису ми одговорили, ја причам, причам си и од муке моје, они ми не одговарају.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли Вам је било ко касније потврдио да су они икада доведени у Интернат, да је он икад доведен у Интернат?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Чула сам преко једног пријатеља, послала сам тог пријатеља, био је тамо у Интернату, да се распита да ли је ту доведен, и да ли је уопште у животу, они су њему рекли каже није у животу, убијен је већ, али шта се ти за њега распитујеш, каже молим вас он је добар пријатељ мени био, добар човек, добар мајстор, никога није повредио, никога није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а они шта кажу?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: А они му рекли каже иди и гледај своја посла, немој да се мешаш, ако хоћеш дај тебе да затворимо.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Како се зове тај пријатељ?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Е ништа друго.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Како Вам се зове тај пријатељ који Вам је то рекао?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па како да ти кажем он живео у Гавран, име знам да се Муса зове, а презиме не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанац пријатељ?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Албанац.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Он живи у Гњилану и даље?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, у Гњилану живи човек. Да. И после.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Само извињавам се, да ли је њему речено да је он убијен у Интернату.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Е не знам то.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Није Вам рекао никакве детаље око тога ништа?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: То не знам, само му рекли шта је, ту је каже ми ништа не можемо сад каже иди кући каже и то је то.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Хвала немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Ресавац изволите.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Хвала ево да се надовежем на колегу што нисам планирао, да ли госпођа може да нам каже у односу на 06. јули када је њен супруг одведен у Интернат, колико је дана прошло када је тај комшија Муса ишао да се распита?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Он је дошао да купи стан ћерки у зграду, и случајно сам ја наишла и он се окренуо, зету и ћерки, каже њој требамо много да се раздужимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Тај човек из Гаврана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, знате шта Вас питамо, чекајте.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Њој треба каже да се много раздужимо, а зат га питао и ћерка зашто тато, каже Чеда је много био добар, он је колико је погођено, он никад није наплатио, ако му даш нешто даш, ако не он неће ни да узме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем, бранилац ће поново да Вас пита.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Дужан сам каже њему, деци његовој да му помогнемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Ђокић, није Вас то питао, питао Вас је бранилац када је Муса ишао у Инернат да се распитује, после колико дана?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па то је, не знам кад је ишао, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је Вама рекао?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Када је купио ћерки стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па можда је после 2 месеца, три прошло, кад сам ја њега срела и питала је ли Мусо, сазнао ли си како и што је и чуо ли си за мог Чеду, нешто, где си био ја сам те звала, на телефон да ми помогнеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и шта каже Муса?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Каже нисам био ту, каже Дивно ја сам баш питао каже нема ништа од тога, само то ми рекао.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Чули смо мало пре да је супруг радио радио као чувар у «Биначкој Морави», када је последњи пут био на послу у односу на тај 06. јули?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па последњи пут је тад, један дан пред то, последњи пут му било радно место завршено кад тај други Муса на радне књижице радио, Чедо шта се вртиш овде, немаш што да чуваш, сви су отишли, иди кући, немој да те убије неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се обратили овом Муси, када сте рекли да иде, мислим да ли сте овога Мусу тог који је ишао до Интерната, када сте Ви њега замолили да иде да види шта је са мужем, истог дана?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Ја сам њега питала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Кад је купио стан ћерки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога га нисте ништа?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не, не, где ћу да га видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите господине Ресавац.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Да ли Вам је супруг, с обзиром да је ишао на посао, причао шта се дешава по Гњилану?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Е то не знам.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Добро, ништа, немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли неко од оптужених има питања? Нико. Али тужилац има питања, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опет ћу ја да Вас питам, како знате да је то био 06. јули?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Лично знам да је 06. јули 1999. године одведен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли има неки догађај, знате зашто Вас то питам.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па 07. јули је сутра дан био празник, увек смо славили, имао је вашар у Гњилану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јер знате зашто, је ли био те године вашар у Гњилану?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био те године вашар?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате зашто, због тога што смо ми чули да је овај споменик Цару Лазару срушен у јуну месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коментар, добро, па предочава исказе других сведока.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Нисам разумела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми смо чули да је споменик Цару Лазару срушен у јуну месецу, крајем јуна, па се нешто помиње 25, 26, 27. можда 28.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не памтим за споменик, стварно не памтим за споменик кад је срушен и како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па знате зашто, зато што Вас је мало пре суд питао, па сте Ви рекли да је споменик срушен након што је Ваш муж одведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија па молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати господине Крстићу, тужилац предочава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете да га, хоћете молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: опоменула сам господина Крстића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али без ефекта, он и даље прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као и све време од почетка овог претреса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ето не знам шта да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, рећи ћете примедбу, нека заврши тужилац. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дајте нека каже примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче. Наставите Ви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па поставио сам питање, поставио сам питање. Питање је ето то, зато кад Вас је суд питао мало пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, она каже, жена је рекла, питали смо већ тужиоче кад је срушен споменик, она каже да је срушено после, Ви сте предочили да неки сведоци кажу да је то било раније, она каже не сећам се. За њу је ово кључно, имала је жена и болесно дете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта се то дешавало у Гњилану па сте Ви одлучили да 05. јула одете из Гњилана?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Нисам 05-ог, 21.-ог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Шта 05. јула, децу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, децу.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Девојчица ме је замолила мама што пре да изађемо из Гњилане, чула сам сви беже, моје другарице побегле, мамо идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте понављати. То је већ рекла да је на интервенцију деце отишла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јавио се опт. Мемиши. изволите.

Ставићете сада слушалице. Чекајте, он ће, на српском ћете?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да. Немам питање за госпођу, имам само примедбу. Био сведок «А-3» питао сам за рушење споменика Цара Лазара и сам сведок «А-3» је рекао да ће споменик је рушен у месецу јули и тачно госпођа већ потврди, а не у јуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли неко још од оптужених има питања? Не. Имате Ви још нешто да кажете? Чекајте опт. Фатон питање неко? Ајде.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па не знам шта да питам, не знам, то што сам имала ја сам рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сада иде оптужени Фатон Хајдари да Вас пита нешто, изволите. Хоћете на српском или нам требају слушалице, требају нам слушалице. Ајде пробајте да.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Прво прими моје саучешће, извињавам.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Хвала.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Жао ми је за ово, чуо сам да живите поред ово где је плаћана струја, извињавам да помогнете мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЕДБ.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Електродистрибуција.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Јеси чуо ово да је убијен овде неки Албанац поред ваш зграда?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Поред зграду?

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Да.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Нисам чула.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Ниси чула?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Нисам.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Је л' си живео у јун?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Да, али нисам чула ништа.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Хвала Вама.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Нисам имала контакт са људима да ми неко пренесе и да ми каже да је погинуо неки Албанац или Србин, само сам знала за у радњу кад је мој муж одведен и пре тога је одведен у гвожђару радњу испод мене у зграду који су требали да превезу робу Божа и Линка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цветковић Илинка, је ли тако код ње?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Е њихови су радници одведени, њихови радници одведени и после њих мој супруг. Једино то.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Само то и ја хоћу да кажем нек бог ти олакша ово бол што осећаш од мужа, за муж.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Бог нема више где младићу, али шта је ту, ту је.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Хвала немамо више ништа, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Ђокић, знате шта ћу да Вас питам. Да ли сте Ви можда чули за догађај, то је ово што Вас је питао Фатон, ја допуштам себи ту слободу да поновим, дакле, да је неки Албанац изрешетан испред зграде усред бела дана?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте можда чули да је неко тело нађено ту поред ЕДБ у некој улици поред те Електродистрибуције?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: И то нисам. Кажем, нисам у контакт била с људима, не знам, нисам била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми колико су Ваши трошкови за данашњи долазак, јесте ли аутобусом дошли?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кажите ми то је аутобуска карта и претпостављам да сте до овде дошли таксијем?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Дошла сам пешке и нога зато ме је заболела и онако ме боли на ону кишу, са једног адвоката, каже, ја сам ту преко пута, каже ајде ја ћу да те одведем а у исту зграду је живео где сам ја и он «где идеш», рекох «ту и ту», прочитао ми где треба и он ме довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то Вама карта, колико кошта карта?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: 2.300 динара ми је карта, повратну сам узела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вам је такси на пример, ићи ћете вероватно сад таксијем?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Па такси не знам, такси може да наплати и 500 динара и 1.000 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо ми сад да Вам, позваће Вам Служба овде и Ваши трошкови исхране за данас колико?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Не знам, колико дате дате, не знам ништа то. Ја сам карту платила 2.300 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате, принцип је Ви морате да кажете, ја тражим толико.

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: Таксијем морам да се вратим јер да пожурим за аутобус да бих се вратила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, Ви значи морате овако да кажете колико су Ваши трошкови, а онда Вама кажем толико Вам досуђујем. Знате, морате Ви да кажете неку своту, ову 2.300 динара и?

СВЕДОК ДИВНА ЂОКИЋ: То ме много срамота и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се стидите па то морате да платите, знате, свеједно.

Сведок трошкове тражи на име доласка у суд 2.300,00 динара колико износи повратна карта плус за повратак до станице таксијем, па суд на име ових трошкова сведокињи ДОСУЂУЈЕ 3.000,00 динара, као и на име трошкова исхране 1.500,00 динара, што ће се сведоку исплатити на терет буџетских средстава суда на руке.

Ви ћете сада да идете, ја сам Вама досудила 3.000,00 динара за превоз и 1.500,00 динара за исхрану данас за ово и то је то. То ће Вам бити овде исплаћено. Сада можете да идете, а ми ћемо овде да наставимо са вештацима. Овде у служби нашој ћете добити новац и ту ће Вам позвати такси. До виђења.

Довршено.

У наставку доказног поступка испитаће се вештаци Ђурић и Најман који су у заседању и којима је суд претходно дао оне делове транскрипта када су сведокиње "Ц1" и "Ц2" објашњавале, заправо дао им је целе транскрипте на увид и посебно те делове када су оне објашњавале разлике у исказима од онога што су рекле овде на претресу и онога што су рекле пред истражним судијом Окружног суда у Нишу и сада да ја прво питам вештаке да ли има неког медицинског објашњења за такво једно понашање.

СУДСКИ ВЕШТАЦИ

Суд их подсећа на заклетву коју су положили, упозорени, опоменути, исказују:

Дакле, да ли има неког објашњења за таква нека одступања у исказу и тако да сад не доносим неке закључке унапред, ја када вас питам али за неке ствари које су тамо речене, овде су речене другачије. Каква је то болест тај пострауматски стресни поремећај када се то сад све примени на ове конкретне наше оштећене?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Сведокиње "Ц1" и "Ц2" су нама вештацима рекле да су провеле око 5 или 6 дана у том интернату где су биле злостављене и то исто су изјавиле и касније у том испитивању које

Ви помињете. Једино постоји разлика у испитивању у оном, изјавиле су исто када сте их Ви питали овде у овом суду. Оне саме нису знале да објасне како се појавио податак да су биле само 1 дан, што је забележено у том испитивању из 2000. године, тако да не знам да ли је ово питање за психијатрију или питање за вођење записника и начин постављања питања, не могу то да одредим. Оно што су оне нама рекле да су провеле више дана 6 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам Вас шта су оне Вама рекле, ја Вас питам следећу ствар. Има ли неког у ситуацији када кажете да једна и друга имају посттрауматски стресни поремећај, да су и једна и друга склоне суициду итд., како такве особе функционишу када их неко испитује, како је дошло уопште до тога да ми изненада далеко након што је прошло време када смо њих испитивали, када сте Ви њих вештачили, уопште сасвим случајно, а не од њих откријемо да су оне биле у неком другом суду и да су тамо причале неку другу причу, а то шта су оне вама рекле то је потпуно забележено у вашем вештачењу и ми једноставно нећемо, то сада ја Вас не питам, питам да ли има неког медицинског објашњења уопште или психолошког објашњења за то што таква чињеница није речена овде суду на питање? Ми смо инсистирали и ми и одбрана да ли су некада неке дале исказ, онда се то одједном појавило у овој другој тој, после годишњих одмора након њиховог сведочења појавили су се ти записници, па смо онда дошли у ситуацију да им предочавамо те разлике.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Особе под високом психичком тензијом, под стресом, како се каже, могу да дају непрецизне податке о појединим догађајима и о њиховом трајању, могу да дају некад и различите, оно што нама изгледа као битно, различите податке кад су у питању бројке, дани, а то зато што када се узбуди нису у стању да у тим тренуцима да рационално размишљају и да повезују чињенице. То може бити објашњење да је ситуација високог узбуђења приликом испитивања могло њих довести у такву стању да буду непрецизне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај ко руководи испитивањем уопште то не може да сведе на ту неку меру да се добије један разуман и тачан одговор, оне не причају то овако једна са другом, него сваки пут пред судом.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Могуће да се приликом испитивања ако се постави прецизно питање колико је који догађај трајао, кад је почео, кад се завршио, могуће је добити довољно добар одговор који одговара истини, односно одговара ономе што се догодило. Значи, ако се прецизно пита колико је дана нешто трајало или ког дана је почело, ког дана се завршило, могуће је добити такав одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, имамо и податке у колико сати итд. Добро, а шта каже психологија на све ово?

СУДСКИ ВЕШТАК АНА НАЈМАН: Ја се слажем с овим што је рекао колега Ђурић, с тим што додајем само једну ствар да постоји тзв. календарско време и постоји оно психолошко време и у зависности од овога што је колега Ђурић рекао испитаник који је под високим дозама стреса и тих доживљаја, њему то психолошко време може у великој мери да утиче на процену тог календарског времена, објективног времена. Такође бих још додала само један детаљ, а то се односи на то да код обе испитанице када се кратко постављају питања, када су она ограничена у смислу да испитаница, да се од ње очекује конкретан одговор, да оне на бољи начин то и одређују и прецизирају, а напомињем да ово самостално процењивање као и прича о догађају је под великим емоционалним деловањем и личношћу и једне и друге испитанице и да се онда то не дешава на такав начин. Мислим да ту постоји та нека дискрепанца или разлика, која све људе од логике и закључивања буну, а ми имамо особе које су под стресом и које не могу у целости да испричају догађај онако како он иде и хронолошки, временски, просторно итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у погледу особа које су учествовале, које су нанеле, све те ствари које описују па имамо тамо и неке које се знају и по имену итд., и како изгледају и који се овде после тога не појављују више. Какво је сећање код тог пострауматског стресног поремећаја, слабије или боље с протеком времена? Како то уопште утиче на то, како уопште процењују сведокиње време? Ми имамо овде мање или више сви искуства с оним старим машинама и са диктирањем записника и са тим да један записник од 3 стране просто немогуће издиктирати за 10 минута и на тај начин завршити испитивање, а нама сведокиње кажу «да ми смо тамо биле 10 минута, 10 минута ме је та жена испитивала», а то је просто немогуће?

СУДСКИ ВЕШТАК АНА НАЈМАН: То је то психолошко време о коме сам ја, које сам покушала да кажем, колико је њој то временски трајало, а исто тако је могла да каже да је то трајало рецимо 2-3 сата, у зависности од тога шта је она у том тренутку преживљавала, значи то је све у зависности од тог емоционалног стања фактора личности и самих капацитета интелектуалних који се разликују и код једне и код друге испитанице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у погледу описа ових учесника у догађају?

СУДСКИ ВЕШТАК АНА НАЈМАН: Па ту су сећања врло парцијално, она може да се сети неког детаља који је у том тренутку њој из неког разлога био важан, а не мора да се сети нечега што је било најочљивије,

рецимо примера ради нечега што је већа површина, рецимо типа униформе или гардеробе или нечега тако, а може да се сети рецимо неког споредног детаља из разлога што је емоционални набој који траје у том тренутку нешто што упливише ту особу да у том тренутку то и запамти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докторе, имате ли Ви још нешто да кажете или да пређемо на питања?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Могу да додам о том парцијалном сећању особа и за време стресне ситуације опажа, доживљава, памти, међутим, због страхоте искуства догађаја који доживљава заборавља га, односно брише га у наредном времену најближем, тако да остају само делови сећања. То је тај проблем код истрауматизованих особа. Суштина њихове психопатологије је у томе што не могу да реконструишу шта се десило, значи оне имају парчиће, фрагменте онога што се догодило и не усуђују се да се сећају јер им то изазива тегобе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у погледу тога што се силовање у том тамо 2000. години не појављује у исказима?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: То не могу ништа да кажем о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Ако није, мислим могу да објасним ако је било конкретно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне објашњавају исто, значи само ако је конкретно питање да ли си силована онда каже јесам?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Онда ће рећи да или ће се стидети или рећи јасно не, ако то неко не пита трауматизована особа ће прећи преко тога јер ће се тако сачувати од тегобе подсећања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ако се сети после без питања, после 10 година, и онда није било питања?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Ако се сети после 10 година, значи да је у другом емоционалном стању и да у том времену после 10 година може да донекле или у целини прича о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Госпођа, прво тужилац да ли тужилац има питања? Нема. Госпођа Радуловић се јавила.

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: Вештаци су данас изјавили да су оштећене биле "Ц1" и "Ц2" под високим стресом. Данас саслушана сведокиња Ђокић Дивна, претпостављам да је исто имала стрес у моменту када је видела да јој мужа одводе и све оно што је после доживљавала док је она тражила трагове свога мужа, а данас након 11 година она чак није се ни усудила ни да проба, ни да се окрене, добро

нико није ни тражио, али она је већ оградила се, ја након 11 година не бих могла да препознам ниједног од оптужених лица, не бих могла да огрешим душу, прошло је пуно времена и не бих могла. Значи, оградила се уопште о тог чина препознавања. С друге стране "Ц1" и "Ц2" преживеле су тај високи стрес. Моје питање је ово. Да ли је тај стрес појачан у току саслушања овде у судници када оне треба да се окрену оптуженима и да се суоче са тим оптуженим лицима. Да ли оне након тих 11 година и након тог високог стресног стања и присећања свега онога, па како је онда могуће њима веровати када оне требају препознати неког од лица који су чинили све то што каже оптужница, што оне кажу, како је онда могуће тај високи стрес, па онда суочавање са неким лицима који ту седе, да ли то може баш да буде тачно кад оне указују на тог и тог који је наводно извршилац дела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако могу ја да помогнем, сада или ће доктори рећи то није питање за нас, то је питање за суд, а ја ћу да Вас питам како то функционишу те особе у стању те високе тензије? Кад ми кажемо е сад идеш овде на препознавање, имаш да препознаш, како оне функционишу у том стању високе тензије при чему ми чињенице овде на претресу њима изводимо конкретне особе које наравно зовење оптужени, па имају презиме? Како функционишу ако тако функционишу, што Ви кажете нешто прескоче, нешто кажу, како онда функционишу за то?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Свака ситуација подсећања на трауматични догађај је за испитиване особе нова трауматизација, ретрауматизација и оне гледају да се што пре реше те ситуације. Значи, спремне су да дају и брзе и кусе одговоре само да се реше психичке тензије коју трпе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А притисак оног, да ли је то притисак за њих или не оног типа шта ти је он радио, да ли се сећаш шта је он, јеси ли видела њега, да ли оне то доживљавају као притисак или као једно нормално питање, што Ви кажете, е сад кад питам да ли је било силовања, рећиће јесте?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: То за њих није нормално питање, то је притисак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Госпођо Радуловић, јесам ли ја успела то некако да сведем на то што сте Ви хтели?

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда искључите молим Вас микрофон ако немате више питања. Господин Крстић, не господин Ресавац. Извините.

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Па ја бих питао пар питања, хоћу да се надовежем на ово питање и одговор доктора. Ви сте прочитали ове

изјаве из Ниша, претпостављам да сте добили, видите да је ту једна од њих, није битно именом и презименом, именом каже «дошао је Беки кога знам», детаљно описује одакле га зна, «питао ме шта ти ту радиш, с ким си, довео је и ову другу код ње и од тад нас више нису тукли и малтретирали». Она ту чињеницу практично човека који им је спасио главу можда прећуткује овде пред судом. Да ли то може да објасни да ли је то питање притисака? Пре тога је на почетку препознала двојицу коју је исто именом ословила, то је такође прећутала овде пред судом. То су све, мислим нису више детаљи небитни него врло битни. Мени је посебно то пало у очи што је овде прећутано прво уопште да су саслушане пред судијом у Нишу, па кад су овде поново саслушаване и то сте видели, оне су се сетиле и покушале да објасне, да не кажем препеглају ко је тај Беки, ко је Хатон, ко је учитељ итд. Зашто би прећутале човека ко им је помогао, да ли је то питање средства?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Ако трауматизоване особе конкретно питате за одређену особу она ће вам рећи ако је се сећа да је зна или је не зна. Ако је пустите да прича сама своју верзију догађаја, та се верзија може мењати у различитим временима зависно од утицаја психичке тензије на њу у том тренутку.

АДВ. БОЈАН ПЕСАВАЦ: Ја Вас потпуно разумем, него је питање могле су оне овде пред судом да кажу «дошао је један Албанац кога знам, не могу сад да се сетим како се зове, тај нам је дао цигару, воду и довео је и други "Ц1" код "Ц2" и од тада нас више нису малтретирали». Не мора име и презиме, уопште тај чин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чин, тај моменат се уопште овде не појављује.

АДВ. БОЈАН ПЕСАВАЦ: Ако сте видели оне ниједног тренутка нису рекле да то је трајало дан, дан и по. Ми смо овде на суду на крају рачунали из њихове приче која је детаљна на 2 стране, израчунали да је то било негде 36 сати. Значи, нама или њима сада недостаје овде 5 дана или 6. Да су оне рекле да је то трајало 2-3 дана, 3-4 дана, не мора то да буде прецизно ни у датуму, мада оне прецизно почињу и једна и друга, не баш истим речима што је индикативно 23.06. смо чекале у реду итд., одвели нас тукли, увече нас пребацили у Угљаре, ујутру и почетак и крај се слажу са причом овде, само фали 5 дана. Ето ја да не будем прецизан 5-6 дана фали. Овде чак једна од њих се не стиди да каже да је један ставио полни орган у уста, али прећуткује 100 комада, како су овде изјавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, шта пита бранилац, сад ја опет ту као асистирам, не знам ни ја, значи шта пита бранилац, ми смо овде били у ситауцији да сад с њима разговарамо и тако и да онда питамо добро, а је ли сад могуће тамо, нико ти није дао да једеш и да пијеш, не нико и ви

толико дана нисте јеле ни пиле, нисмо и да ли је неко помогао, да ли се неко понашао људски, не, нико. Међутим, онда се појављује после, не знам колико времена, тај записник тамо каже тај човек именом и презименом знамо га, спаја нас, даје нам да једемо, да пушимо, да пијемо заправо воду, да пушимо и онда ето то је то што нас је, ја мислим да интересује браниоца. Значи, овде су питане да ли је било воде, да ли је било јела, да ли је неко помогао, било је то конкретно питање.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Ако вам нису одговориле на конкретно питање могуће је да или нису хтеле да одговоре, ако то, пошто то не мислим да је доста трауматично питање да ли вам је неко помогао, то би питање требало да се разуме са позитивном неком конотацијом, не знам које су околности биле, шта је било питано пре тога, како су се оне осећале, али овако принципијално то је питање на које су по оном до чега смо дошли приликом вештачења биле и способне да одговоре тачно, значи ако сте их то питали па вам нису одговориле, онда вероватно имају неки разлог за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. БОЈАН ПЕСАВАЦ: Мислим да пре тог испитивања у Нишу, видели сте из њихових изјава су снимане за телевизију Ниш, давали интервјуе, значи не могу да схватим да је био такав осећај или срамота или заборављено, што сад овде такође нису хтеле да кажу пред судом.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Шта је питање, само то?

АДВ. БОЈАН ПЕСАВАЦ: Манипулација, зашто прикривају уопште то саслушање код истражног судије у Нишу и о томе реч нису рекле док суд, председник већа није пронашао случајно те записнике код истражног судије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам питала за новине итд., онда су оне рекле да довео је брат телевизију и тако, па смо онда на крају, а Ви се сећате, Ви сте имали све те транскрипте тако да тужилац нема потребе да интервенише. Ми смо питали јесте ли били и на крају смо дошли до неке телевизијске емисије, па смо онда на крају то све дошли до тог сниматеља ТВ Ниш и до тих фотографија које смо ми овде на крају гледали, вештачили итд. и открили како су оне сачињене, али то је то што пита бранилац. Има ли неког објашњења за такво једно понашање, први пут каже овде први пут причам заправо код истражног судије, а онда откријемо све ове ствари, а онда тек на крају откријемо ове записнике из другог суда?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Објашњење не мора бити у домену психијатрије, значи пострауматски стресни поремећај није такав психички поремећај који ће код неког изазвати потребу да прикрива неке чињенице, значи то је једноставно такав поремећај који омета особу

да реконструише трауматични осећај и све оно што подсећа на трауматични догађај. Уколико је било других догађаја као што је било снимање телевизијске емисије, давање изјава за новине, а да то испитанице нису рекле, то не спада у домен испитивања посттрауматског стресног поремећаја него неке друге разлоге њихове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли сугестибилне те особе?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: У тренуцима високе емоционалне тензије јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У великој мери или онако?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Па у значајној мери а мора се рећи да када су под високим емоционалним набојем да нису ни способне да дају реалистично логичан одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужилац је хтео примедбу неку? Знам, само да чујемо примедбу тужиоца док је господин Ресавац испитивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедба је следећа. Овде је изнето низ неистинитих тврдњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте кад стави примедбу тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде је изнето низ неистинитих тврдњи. Прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоце, вештаци они су имали и разговор са сведокињама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли могу ја Вас да замолим да Ви мене не прекидате, да ли могу ја Вас да замолим да ме више не прекидате. Сад читам случајно транскрипте, спремам се за завршне речи, нема питања на које нисте реаговали. Значи, више стотина, ако хоћете ја ћу их избројати, више стотина сте ме прекинули. Али ја сад молим да прекинете са тим да ме прекидате.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ово је недозвољено судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја морам да Вас браним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да ме браните.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ово није дозвољено да се овако заступник оптужнице понаша према суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да ме браните, ја сам остала без текста.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То је у реду, то је нормално, а према суду ово је недозвољено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите господина тужиоца да стави примедбу.

Господине Виторовићу, изволите, укључите микрофон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, није тачно да су рекле да им није давана вода, описале су вам врло детаљно начин на који су им давали воду и на који су оне перући руке из лавора квасиле усне. Друго, није тачно да нису рекле да су неколико пута давале изјаве, управо је то оно што су

рекле само нису навеле да је то био суд, а и кад сте их питали овде тек онда су схватиле да је то био суд јер их је брат одвео. Није тачно да су прећутале да су биле на ТВ емисији, јер су вам управо "Ц2" или "Ц1" вам је донела фотографије које су сачињене у тој ТВ емисији и објаснила вам је одакле су те фотографије, скинуте са тог снимка са телевизије, значи читав низ неистина су изнели и Ви сте у томе саучесник и какве очекујете одговоре кад постављате питања која нису тачна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам седите.

За овим СЕ КОНСТАТУЈЕ.

Господо сачекајте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И рекла вам је овде и "Ц1" и "Ц2", "Ц2" на питање ово што је колега Ресавац поставио кад сте је подсетили о тим именима она је рекла «све је то тачно», није она рекла да то није тачно, све што је тад изјавила је тачно и плус додала ово што је испричала на главном претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић повишеним тоном председнику већа рекао како га стално прекида и затим у завршетку свог излагања, а на начин на који је то евидентирано у аудио видео запису, председнику већа на претресу рекао да је саучесник у нечему што он сматра да није добро.

Изволите, ко је следећи за питања? Господине Крстићу, изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Ја имам само ову Вашу примедбу да допуним и мојом опаском да се заменик тужиоца наредбодавно обратио председнику већа, ја сам то тако доживео, зато сам и реаговао и не би ме изненадило, то је пракса у тужилаштву у последње време да затражи Ваше изузеће кад кренемо са завршном речју. Дакле, то је нонсенс, то се десило у једном другом предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сада смо на делу питања.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То је притисак на суд, то хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Ви постављате питања вештацима.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала, имао сам просто потребу то да кажем. Ја мој став према овде присутним вештацима је познат од раније и он се

није променио ни након овог допунског вештачења. Напротив, ја мислим да је сада била прилика да се ангажују други вештаци па да упореде изјаве, односно вештачења раније и изјава новопронађеног сведока, заштићених сведока "Ц1" и "Ц2", али вама је теже касније да образложите одлуку. Претпостављам, моје питање је у ствари, када су вештаци добили и да ли су добили овај записник о саслушању сведока пред судом 2000. године у Нишу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас док смо чекали да се испразни судница господине Крстићу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Следеће питање, да ли сте Ви стигли да погледате ова два записника или нисте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу, под надзором суда. Ако им није довољно то можете да питате.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја хоћу да питам да коментаришу ове записнике, али ако људи нису имали довољно времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нису имали, они ће се изјаснити да нису па ћемо онда то да одложимо. Да ли је било довољно времена, то је прво питање?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Било је довољно времена да се упознамо са њима, уз коментаре ми немамо те записнике испред себе да бисмо могли сад учествовати на равноправан начин.

СУДСКИ ВЕШТАК АНА НАЈМАН: Такође и ја то исто кажем.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То је ствар суда, није моја, ја имам пред собом, али ево ја ћу гласно верујте ми на реч, а суд ће пратити. Како коментаришете и да ли можете да коментаришете, колеге су већ нешто питале а ја ћу детаљније, да у оба записника, значи говоримо о саслушању након 9 месеци у Општинском суду у Нишу и сведокиња "Ц1" и "Ц2" тачно у реченици идентично сведоче о времену проведену наводно у том месту где су мучене и до детаље спомињу време, чак напомињући да су тучене и малтретиране око два сата, да би након 10 година овде нама, што вам је и суд предочио, а на шта је имао опаску тужилац, да је то трајало 6 дана, дакле, како можете, који је то разлог, можете ли ви с аспекта науке и струке којој припадате, да појасните такав став сведокиње "Ц1" и "Ц2" и који су били разлози да од 2 сата нарасте време од 6 дана? Ја могу само да претпоставим да је зато сведокиње нису ни рекле да су саслушаване пред судом, јер нису те детаље рекле и рекле су само 2 сата и рекле су да их је неко спашавао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, од 12 до 22, од подне до 22, па онда до следећег јутра.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево "Ц2" прво, на 2. страни, први пасус, «учествовао у нашем малтретирању, ту су нас тукли 2 сата кад су нас стрпали у друга кола...», сад иду на друго место и "Ц1" на 2. страни каже «отприлике колико могу да се сетим ту су нас малтретирали око 2 сата, после су нас повезли у двоја кола...», дакле, идентично кажу, идентично кажу и касније после 10 година, 6 дана да је трајало. Чиме Ви доводите то у везу да после 10 година могу да идентично такође кажу а да је трајало 6 дана? Ја могу да претпоставим да је ово друго сведочење, за ово друго сведочење сценарио је писало тужилаштво, па су се зато сетили 6 дана и зато је тужилаштво прећутало ово саслушање, па и оне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сад нека одговоре на Ваша питања, а Ви коментаре за касније. Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да вас само аматерски подсетим и укажем на могући разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли нисте завршили?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На могући разлог оваквог одступања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мислите да одговоре?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али да завршим са питањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да али питајте, немојте да дајете коментаре.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пристали сте то за то време и то је то. Ево већ су то објашњавали. Да ли има неко др Ђурићу, да одговорите?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Нисам чуо питање до краја, не знам.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, потпуно је у праву доктор. Ја пред собом има, не знам да ли сте Ви имали тај записник, описујете га, налаз пардон, деформација професионална, налаз и мишљење психолога, дакле, Ваше колегинице Китановић Снежане, дакле, опсервирана је "Ц2" у Топоници 15.10.2011. године, отпуст је 18-ог, дакле, из те медицинске документације ако сте имали то, Ви сте вероватно то погледали, али ја ћу Вас подсетити, изгледа да је то разлог и мотив и врло је лако Вама да одговорите. Она каже да се није удавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви питате?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево питам. Само да прочитам ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, али питајте, значи само кажите, они имају сву документацију, разумете, имају транскрипте, имају све.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немају, о томе се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћете да питате?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јер то мишљење није третирано у првом налазу, а ево зашто није. Ја мислим да је то разлог ове временске дистанце од 2 сата до 6 дана. На питање, констатација вештака, односно психолога у Топоници је њен најзначајнији мотив живљења је освета. Даље, у другој реченици каже «за кога да стрепим, о коме да бринем».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да видим, дајте ми то.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево даћу Вам само да завршим са питањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам је тај налаз?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па даћу Вам судија не брините, па то није мој лични налаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али одакле Вам то?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Из Топонице. Дакле, «нема о коме да бринем, за кога да стрепим», дабоме каже пре тога да је неудата, «знам да ће кад тад», пазите сад мотив, «доћи ће моје време», само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта он чита, дајте нам да прочитамо па ћемо се упознати.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: «Да ће доћи моје време».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте господине Крстићу, искључила сам Вас и сада Ви, ја сам Вас искључила, знате због чега. Значи, прво то што читате дајте да види суд. Господине Крстићу, заиста ово више не могу да поднесем, трошкове не могу да досудим од тужиоца и од Вас, дајте ми да видим то, дајте ми прво да видим. Немојте да завршавате пола реченице, прво ми дајте да видим то па да нађемо овде у књизи па да дам вештацима.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да господин Крстић адвокат, бранилац оптужених Хајдари Фатона и др., хода по судници и виче без микрофона.

Вратите се сад на место.

Па суду предаје налаз и мишљење психолога Китановић Снежане у коме је означено руком "Ц2", па предлаже да се вештаци изјасне и узму у обзир и оно што овде пише, а он је све време читао. Суд враћа браниоцу налаз и мишљење психолога у фотокопији.

Изволите. Нећемо моћи ово да Вас питамо док то не нађемо у списима у медицинској документацији па да Вама покажемо. Јесте ли ви то имали?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте? Добро. Хоћете онда да се изјасните на ове делове, да ли сте то ценили или не?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Не знам шта је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите који пасус, немојте нам читати цео тај налаз.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, управо суштина, питања је у томе. Да ли ова одступања могу да се протумаче да "Ц2" живи за освету и каже «дочекаћу освету, мучићу га као он мене, доћи ће моје време...», да ли са том констатацијом у Горњој Топоници може да се објасни ово евоуирање од 2 сата на 6 дана мимо притиска тужилаштва, то се подразумева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Крстићу.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Мислим да ове две врсте чињеница не могу да се повежу, цитат да освета над починитељем злодела је основни животни мотив, ... доминантна црта личности итд., не значи да то руководи животом те особе, то је просто део закључка из психолошког испитивања. Прича од 2 сата, 12 сати, 6 дана, не знам да ли може да се доведе у везу с тим, ја не видим везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а психолошко објашњење, обзиром да је ово психолог то као осветољубивост и то?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Што се тиче записа из налаза психолога, то може да буде део тзв. унутрашњег света испитаника и не мора да значи, обично не значи да се то показује у понашању у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у некој конкретној ситуацији?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Не знам која је конкретна ситуација у питању, не могу то да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите господине Крстићу још неко питање.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па да ли то значи да је ова психолог Китановић Снежана тамо измишљала ове ствари што је написала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, немојте тако да питате.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па не, али тако сам разумео констатацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево рећи ће нам и госпођа Најман, она је психолог.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта питате даље? Питајте.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Најрадије не бих уопште питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда немојте.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То је мој став.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Од ових одговора се види колико сам ја у праву. Дакле, да ли је освета идеја водиља да се сведочи после 10 година да се сећа свих детаља а не у тренутку када је то 9 месеци ближе догађају? Хвала.

СУДСКИ ВЕШТАК АНА НАЈМАН: Ја ово разумем као вађење из контекста једне до две реченице из налаза психолога колегинице Китановић, а мислим да је у писаној форми, тј. не мислим него држим у руци, др Ђурић дао допуну експертизе за испитаницу "Ц2" и то доставио суду и на страни 2 има и тај цитат. Према томе, постоји закључак и мишљење од 29.04.2010. године везано за допуну на околност те медицинске документације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко питање?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја тек сада не разумем госпођу Ану Најман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте питања па ћемо после ставити примедбу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па Вама је суд, ја сам Вама поставио питање, односно суд пренео Вама а Ви одговарате како је колега одговорио. Ја Вас питам сада поново, да ли мислите да је ова колегиница Ваша психолог измислила ову реченицу, цео налаз се гради на ову реченицу да јој је једини мотив у животу освета. Е сад како та освета се рефлектује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је Ваша примедба, господине Крстићу немојте викати.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Питам, не вичем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете питати да ли је Ваша колегиница измислила реченицу, то је потпуно ван памети.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево није ово, питан начелно како се освета рефлектује код човека који живи за освету после 10 година у сећању детаља итд., дакле је ли то идеја водиља или шта је мотив, може ли то да буде карактеристичан мотив, радикални, како да се изјасним не знам, ја сам стварно лаик, ја знам кад човек жели освету, ја не желим рецимо ни тужиоцу не желим ништа да се деси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте нам објашњавати Ваше личне ствари молим Вас, карактеристике Ваше личности. Само седите, само се искључите. Кажите молим Вас како освета, шта би то овако теоријски значило?

СУДСКИ ВЕШТАК АНА НАЈМАН: Па ја само могу да кажем да доводећи у вези наведени налаз колегинице Китановић и анализу анамнестичких података као и понашања испитанице за ових 10 година које смо ми добили да ја то не доводим ни у какву директну везу, а

напомињем да сам и ја обавила психолошко испитивање и у мом налазу сам такође навела одређене карактеристике до којих сам дошла и које сматрам релевантним, тако да их нисам на тај начин истакла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, оптужени ми сугеришу да је молитва? У колико сати? Већ касније? Добро.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута.

Настављено у 17:23 часова након паузе ради одмора.

КОНСТАТУЈЕМО да су у судници присутни сви, тужиоци, браниоци, оптужени, тумачи судски и ту су вештаци др Ђурић и психолог клинички Ана Најман.

Застали смо код овог дела где одбрана поставља питања. Ко има од бранилаца питања за вештаке? Господине Крстићу, нисте завршили?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја бих поставио следеће питање ради разјашњења квалитета посматрања, закључивања кад је у питању овај заштићени сведок "Ц2", управо пошто имамо налаз и мишљење из психијатријске болнице. Ја питам и једног и другог вештака колико времена је разговор, испитивање и закључивање трајало са сведокињом "Ц2" када су то они радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се то, то смо већ расправљали када смо након давања налаза и мишљења вештаци одговарали на то питање.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, ево и тужилац је имао примедбу. Онда да поставим мало лакше питање. Да ли је, с обзиром да је овај налаз и мишљење у специјализованој болници Топоници дат за време лечења од 20.09. до 18.10. валиднији или да ли се може више података узети кроз то надгледање, посматрање, опсервације за непутних месец дана или за рецимо 20 минута, 15 минута, колико је трајала ваша опсервација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се. Господине Крстићу, можете само да питате да ли су вештаци сматрали да им је потребно да опсервирају неко дуже време сведоке па онда да им је суд тако неку могућност ускратио?

Значи, то можете да их питате да ли им је требало више времена, тако може, а да ли је шта је валидније по њиховом мишљењу то можете да схватите као коментар.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја најбоље знам шта треба да питам, а Ви забраните одговор. Ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли је валидније оно што су они сами сматрали да је потребно да питају када дају налаз и мишљење од онога што је неко други када је давао тамо своје закључке и дијагнозу написао то, не можете то да питате.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли време опсервације било ког па и "Ц2" има утицаја на резултат, на закључивање или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се. Суд је вештацима омогућио онолико времена колико им је потребно, колико су они тражили.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја питам колико им је било потребно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, то смо већ расправили колико су разговарали са сведокињом.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И само још једну, немам питања више, него само примедбу. Из покушаја да се одговори, омаловажи налаз и мишљење психолога који је посматрао 30 дана сведокињу "Ц2" да сам ја наводно из контекста извукао мотив, животни мотив, а то је освета, није тачан јер се налаз и мишљење и неуспешан покушај управо гради само на том мотиву, читав налаз и мишљење и то је још један у низу доказа да се затражи супервештачење или вештачење другог лица, а имамо доста материјала. Поред тога када бих био у прилици, а Ви одлучите, мислим да тај однос омаловажавања колегинице која је посматрала 30 дана њен налаз од стране овде присутних вештака, налаже да се у својству сведока саслуша та Китановић Снежана па да нам каже какав је контекст освете у исказима тада и након 10 година сведокиње "Ц2". Дакле, не да вештачи него у својству сведока. Овде смо саслушали истражног судију у својству сведока и где чуда видим из овог одговора који смо добили да нема ни предмета. Ја сам то и претпоставио кад је тужилац био против, сад га више нема, али инсистирам на томе да се одреди друго вештачење јер ово повлађивање оптужници прелази све границе и мере. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Господине Константиновићу.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли вештачи могу да се изјасне у погледу овог пострауматског стресног поремећаја, да ли он по правилу наступа одмах након тог стресног догађаја или ту нема правила када ће он наступити?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Пострауматски стресни поремећај најчешће почиње непосредно по излагању трауматском

догађају, а може да се деси да се испољи после више недеља или после више месеци, а некад и после више година.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Значи, у суштини ту нема правила?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: У 90% случајева почиње одмах.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли сте Ви за сведокиње "Ц1" и "Ц2" на основу документације коју сте поседовали могли да установите засигурно да је тај поремећај настао, значи пре него што су оне испитиване код истражног судије у Нишу 2000. године?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Ми смо навели документацију која је из 2000. године прва, а према којој те особе имају посттрауматски стресни поремећај, ја не знам датум кад је било код тог истражног судије.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: У марту 2000. је било код истражног судије.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Да погледамо само кад је документација датирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим у лето 2000.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Први комент за "Ц2" је који је овде наведен из 2002. и 2001., 31. августа, а постоји документ из 1999. године где нема психијатријске документације него само, не психијатријска дијагноза него само ортопедска и постоји отпусна листа из 2001. где је дијагноза посттрауматски стресни поремећај, значи из 2000. године у првом овом делу нашег вештачења нисмо имали документацију, у додатној документацији која је кад је била допуна вештачења смо имали један документ из здравственог картона од 27. децембра 2000. године када је констатован посттрауматски стресни поремећај.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли то значи да Ви не можете са сигурношћу овде да тврдите да је у марту 2000. године постојао тај поремећај код ове две испитанице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, доктор каже да нема медицинске документације.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Па ја питам на основу чега можемо да утврдимо да ли је то тада постојало или не?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Ми немамо документацију која потврђује да је то тада било тако.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Значи, једино што смо сигурни да је сада тај поремећај присутан код њих?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Тај поремећај је код "Ц2" према документацији од децембра 2000. године регистрован у медицинској документацији.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Децембар, добро, далеко је касније након овог испитивања. Ништа, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци, господин Ресавац, је ли? Изволите Кастратовићу, бранилац.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Питам и Вас, питам и суд да ли постоји разлика у ономе што сте Ви већ данас изјавили да нисте децидно прецизно можда разумели, а негде сигурно прочитали јесте али немате га код себе као те нове налазе и доказне предлоге који су се појавили у предмету, значи то ме веома забрињава у оквиру онога чиме се ја бавим, Вашим послом се не бавим, него својим. Која разлика постоји у свим исказима, ако можете да ми прецизирате, који су постојали као нова информација када сте данас то презентовано од суда прочитали, што су сведокиње давале као свој исказ неким другим лекарима Ваше струке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта мислите господине и на оно прегледе код лекара?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: На оно што они немају пред собом да упоређујемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: То су налази докторке и доктора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате тај налаз?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Немају, они су га прочитали, они су се изјаснили већ на то, они су га прочитали јер га немају, а Ви сте рекли да сте им га дали јутрос да га прочитају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нису се на то изјашњавали господине Кастратовићу.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Онда ја сам у заблуди, видећете кроз транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помешали сте, видећете Ви.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Могуће да сам погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали код себе на увид медицинску документацију господо?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је то што сте гледали 5 минута пред суђења или пола сата или сат времена?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Нисмо гледали медицинску документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте медицинску документацију, него исказе, је ли тако?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не документацију, него исказ, шта?
СУДСКИ ВЕШТАК др АНА НАЈМАН: Исказ код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Докторке колегинице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, исказ код истражног судије који смо ми гледали.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Без обзира на то да ли ту постоје неке разлике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може се, то Вам одбијам, не могу се они вештаци, психолог и психијатар изјашњавати о разликама у исказима, они могу у делу у свом сегменту, који се односи на оно што говоре код лекара и оно што је стручно.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ако Ви налазите за сходно да контролишете мене шта ја могу да питам и шта ће мени вештаци говорити, онда ја морам да Вам напоменем да ћу да предочим негде оно што је већ речено од стране вештака, а то је «не усуђују се да се сећају», цитирам господина, то је проблем за њих, за сведокиње да ли "Ц1" или "Ц2". Ја мислим да сте то рекли, а Ви ме подсетите, односно реците ако сте нешто шире од тога рекли или нешто друго управо на ове околности које представљају данас пред нама, зашто ми данас оволико дуго причамо, јер постоји несагласност између исказа како из истраге, из полиције, из свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али шта је питање господине Кастратовићу?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Молим Вас, па ево ја сам га поставио. Цитирам «не усуђују се да се сећају», то је проблем за њих, изговара господин, да ли сте то изговорили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је питање?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Због чега се не усуђују да се сећају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега се не усуђују да се сећају?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Је ли хоћете мало да употпуните шта сам све, целу реченицу, «не усуђују се да се сећају» је један одломак.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Онда ћете морати да видите кроз транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да доктор одговори. Изволите докторе.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Не разумем питање, јер је дата само, дат је део једне реченице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли неко друго питање?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја докторе Вас прецизно пратим, јер мени је то посао, али Ви очигледно не пратите ни оне које треба да

пратите, утолико мени смета, зато сам и тражио да Ви не радите овај посао који Вам је наложен од стране суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да питате вештака?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Нећу да питам док не испричам оно што имам да испричам. Опростите судија, али то је моје право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Ваше право господине Кастратовићу да устанете и да причате кад Вам како дође. Значи, сад у овој фази поступка питајте вештаке ако имате нешто, а не узећемо вештаке па ћемо да видимо шта имате да причате.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Имам да питам управо на околност његовог ранијег налаза да ли у оквиру ранијег налаза нашао за сходно да у њему напише и да примети да сведокиње "Ц1" и "Ц2" имају проблем са сећањем, памћењем, меморисањем и презентацијом својих искустава, траума и свега осталог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се господине Кастратовићу. Имате ли још неко питање?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли се у примарном налазу позивате на чињенице на које сте се данас позивали када сте давали исказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте се у примарном налазу позивали на чињенице и на психолошко време које сте у неколико наврата поменули као институт из Ваше професије психолошко време као време памћења и трајања могућности, односно испада из могућности памћења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу, одбија се као потпуно нејасно питање, бар мени а и вештаци видим да одмахују главом и њима није јасно, прочитајте шта пише у основном налазу па ћете видети на шта су се вештаци позвали.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Па то су професионалне, ја не питам Вас судија, Вама можда свашта буде непознато. Судија, ја се извињавам, ја нисам Вама поставио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се извињавати, постављајте питања. Ја Вам одбијам то. Хајдете даље молим Вас.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: По погледу вештака ја сам видео да су ме они одлично разумели шта сам их питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ја сам одбила.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Због чега Ви не дозвољавате да је то поставим и да рашчланимо неке посве једноставне ствари које су нама сложене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу, немојте се расправљати тако на тај начин, само прочитајте ЗКП као и основни налаз па видите шта се ради.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја ЗКП разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, ако разумете ЗКП, онда када ја Вама ускратим одговор на поједино питање Ви можете тражити одлуку већа, али не можете држати бесомучне тираде овде. Значи, то је то. Хајдете, имате ли још неко питање?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Молим Вас судија, ја сам само поставио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу, да ли имате још неко питање?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да бисте Ви мени спочитавали да држим тираду. Нећу, ево престајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда седите.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не, молим Вас, можда имам још неко питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу, ово прелази размере онога што ради један адвокат.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Молим Вас судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде реците питање.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Онда ћу га преформулисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да преформулишете питање које сам одбила.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Питам професионално, ја испитујем вештака преко Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте.

ОПОМИЊЕ СЕ бранилац Кастратовић да се данас на претресу држи кодекса професионалне адвокатске етике Законика о кривичном поступку и правила пристојног понашања.

Изволите господине Кастратовићу.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: На почетку ћу да се извиним ако сам негде нарушио прво пристојно понашање у односу на судско веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пређите на питања.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А етике што се тиче то је нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу, хоћете ли прећи на питања?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Што сте нестрпљиви судија? Молим Вас дозволите ми, имам право да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам шта је са Вама данас.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А да ли знате шта је са Вама? Немам више питања. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим се КАЖЊАВА новчаном казном у износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара адвокат бранилац оптуженог Фазлију Бурима, адвокат Марко Кастратовић због увреде председника већа и због тога што је рекао «знате ли шта је са Вама».

Да ли господин Ресавац има питања? Немате. Да ли неко од оптужених има питања? Изволите оптужени Мемиши.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ја ћу да поставим једно питање, ако грешим управите мене. Хтео сам да питам вештака шта се дешава са сведокињама "Ц1" и "Ц2", на пример као да су програмиране, ни једна, ни друга не прича за сечене главе у 2000. а то се сећају 2009., да ли је то могуће да ни једна, ни друга не прича у 2000. а једна и друга у 2009. причају за сечену главу? Кад већ зна за сечену главу може да се сети човека увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи, за сечену, значи, оптужени Мемиши каже да су сведокиње 2009. испричале како су одведене у подрум и неко им је показао одсечену главу људску и том приликом им запретио. Како је могуће да тако један догађај, да се тако једног догађаја нису сетиле 2000. године, ако кажемо за ово их је била срамота итд., како је могуће за ту главу да то није речено? Има ли неког медицинског и психилошког објашњења за то?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Питање је на који начин су разумеле то испитивање из 2000., да ли су одговарале само на питања или су говориле слободно шта све оне мисле, не могу да кажем, ја не знам околности тог испитивања. Иначе, то парцијално саопштавање података постоји 2000. и 10 година касније, то се уклапа у психопатолошке проблеме које ове жене имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је могуће да то испричају 2009. а да 2000. то не испричају?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неког психолошког објашњења додатног?

СУДСКИ ВЕШТАК др АНА НАЈМАН: Ја бих се сложила с овим, с тим што ти подаци појединачни у једном периоду могу њој, испитанику, да буду у тренутку емоционалне важности, а после тога да јој нешто друго буде важно и да то једноставно апострофира, што се такође уклапа у ово што је рекао др Ђурић, значи у зависности од комплетног стања и трајања стреса који су испитанице имале, како смо ми то проценили.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Мене ме занима зашто се дешава код обе две сведокиње, на пример у 2000. не прича ни једна, ни друга, у 2009. обадве причају за исти случај као да су програмиране, у 2000. да нису причале, у 2009? Хајде једна не заборавља, може да заборави, друга не, кад везујемо датум 23. обадве кажу 23., зашто нису причале као овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сад како је могуће, ако је то објашњење медицинско и психолошко такво, да све то је могуће, да је једном нешто важно, једном нешто друго није важно, у зависности од околности испитивања, како је могуће да код обе се појављује сећање, односно несећање и причање неких догађаја итд. и то и за једно и за друго исто?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Ја не могу да одговорим на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли за то објашњење?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Не могу да кажем да је то програмирано као што је постављено у питању, имамо само испитивање, које смо обавили колегиница Најман и ја ове године, у коме смо независно једно од друге, испитали испитанице "Ц1" и "Ц2" и добили податке за које данас чујемо да су некако слични као што су били слични они из 2000., с тим што нису обухватили ове податке из 2009. Ја то не могу да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Најман?

СУДСКИ ВЕШТАК др АНА НАЈМАН: Такође, немам неко конкретно психолошко објашњење за ту чињеницу.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ја имам примедбу за ово и можемо да кажемо слободно да тако су научене, тако и кажу, зашто не може да буде такво као да су командоване на једну страну да не прича, на другу обадве да причају, тако су научене. Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба, вратите се на место. Да ли има? Оптужени Ахмет, изволите. Сачекајте само да узмемо слушалице.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Добро вече свима, оптужени Ахмет Хасани. По мом мишљењу, на основу питања која сам чуо, која су поставили адвокати, односно браниоци, у вези са заштићеним сведоцима "Ц1" и "Ц2" управо због тога што су биле у депресији дубокој и то је као

наводно био разлог да су промениле своје исказе, да су у Нишу давале сасвим различите изјаве, а овде су опет различите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, имате ли Ви питања за вештака?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: И на испитивању истог тако различите изјаве, да ли могу да ми дају одговор, то је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није питање, то је за сада Ваш коментар.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Није коментар. Управо због тога што се догодило са тим изјавама до овог тренутка и малопре сам чуо и од доктора и када је рекао да кад су у прилици да виде те људе онда се сећају тих људи и онда су више сигурне и сећају се тих људи који су учинили њима таква дела. На основу тог стреса који су доживеле, да ли је поуздано то што оне кажу да препознавају људе у таквим околностима, дакле, кад их виде, кад су у ситуацији да их виде да идентификују? Да ли је то могуће да су оне сто посто сигурне у тој контатацији својој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ахмет, ја ћу прво нешто да Вам кажем. Дакле, препознавање је нешто што суд цени у склопу целокупног исказа сведока. Дакле, то чак није ни посебна нека доказна радња. У склопу целог исказа сведока цени се и обављено препознавање, а оно што долази у сегмент психијатрије и психологије, немам ништа против ако доктори тако нешто могу да одговоре, ја немам ништа против, међутим, ово морате да имате на уму није у сваком случају, неће они пресудити. Има ли неког објашњења за то? Шта каже доктор и психолог?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Ја мислим да ми нисмо рекли да људи сад боље препознају у тренуцима стреса, управо обрнуто, у тренуцима стреса им је теже да среде своја опажања и своја закључивања. Оно што могу, а то је да делимично препознају неког или нешто, некад могу и целу особу да препознају а детаљи углавном ако се понављају кроз време показују да је сећање исправно, сећање детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећање детаља?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Да. Значи, ако прође 10 година између догађаја и испитивања и много тога се изгуби, вероватно и људи који нису оболели од посттрауматског стресног поремећаја имају проблем да препознају неког после толико времена па и после краћег времена, али детаљи, ожиљци, младежи, не знам неки карактеристични покрети, раст, држање тела, то може да се препозна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и да ли психолог још има објашњење?

СУДСКИ ВЕШТАК др АНА НАЈМАН: Да, ја бих само додала још један детаљ да везано за комплетан догађај веома често особа не може да се сети целог догађаја, али се може сетити неког детаља. Такве примере било је, ја бих то илустровала одређеним истражвањима који су рађени у

науци, у психологији, тако да се особа није сетила комплетног напада, али од целог напада сетила се само оружја. То је само једна илустрација, значи, која је потврдила управо то, јер су психолози, посебно амерички, радили доста на овим истраживањима управо због проблема сећања везаних за трауматичне догађаје, нападе, силовања итд. Ово није директни одговор на ово што сте Ви питали, ово је само једна допуна и илустрација јесте из психологије. Хвала.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ја мислим да није питање било баш тако, него да ли може да дође до неке забуне, то је било моје питање? Да ли може да дође до забуне да замени тог човека који је учинио такво кривично дело са неким другим који није учинио? Дакле, може ли доћи ту до неке забуне? Ви се бавите, то је ваша професија, али и ја понешто се разумем од овога. Да ли би могле да се забуне па да кажу «ето ово је тај човек који ми је то и то учинио», а да тај човек апсолутно није био присутан тамо? Е, то сам хтео да Вас питам, узимајући у обзир тај стрес и те околности да су дале изјаве под стресним околностима?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Могуће да дође до забуне. Оно што смо малопре рекли да некакве појединости карактеристичне постоје у сећању, то може да покаже да ли је у питању иста особа или није.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ја се извињавам, али на идентификацији када је била у односу на нас "Ц2" је изјавила и у Врању пред судом и овде је изјавила «ето то је тај човек ко ме је силовао са палицом. Е, то је један човек који је српске националности, који је био у реду са нама, а који није имао никакве везе са овим чиме се ми теретимо. Шта Ви мислите о томе када су назначиле човека који апсолутно није био, није имао никакве везе са тим, а рекли су, указивали су на њега да је то тај човек који је извршио такву радњу са палицом. То је моја примедба. Како Ви то сад можете објаснити? Ето то је било суштина мог питања и хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чини ми се да сте ви имали записник о препознавању, је ли тако, када сте ове записнике код истражног судије када сте давали исказ? У склопу целокупних исказа мислим да сте имали и то, је ли тако, вештаци, мислим да сте добили и записник о препознавању пред истражним судијом, па претпостављам да сте и то ценили? Имали сте?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: О саслушању, не о препознавању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Препознавање, то нисте имали?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Нисмо имали, не.

СУДСКИ ВЕШТАК др АНА НАЈМАН: Не, нисмо имали, не, ми смо навели у налазима на основу чега смо написали експертизу и то нисмо имали у виду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали записник о препознавању пред истражним судијом? Дакле, ово овде на претресу то је већ било изложено. Е, онда одговорите, ако можете, на ово питање?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Ми смо већ одговорили, могућа је забуна, могуће је погрешно препознавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Много вам хвала, друга питања немам, али мало имам једну примедбу јер не добијам баш прецизне одговоре. Ја се извињавам што тако кажем, али мора то прецизније да се одговори, јер то је јако битно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место. Јавио се оптужени Назиф. Изволите оптужени Назиф. Господине Кастратовићу, сачекаћете.

ОПТ. НАЗИФ ХАСАНИ: Добро вече свима и господину тужиоцу исто тако добро вече. Имам питање једно за вештаке. Како су могли да процене и да дају такву констатацију да сам ја био психички добро, осећао се добро када сам ја ни жену мога рођеног брата нисам препознао и заборавио сам имена и све рођене деце, а "Ц1" и "Ц2" ме препознају одмах? Како је то могуће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је као Ваша примедба, вештачење налаза и мишљење за Вас дао је др Бранко Мандић са истим психологом.

ОПТ. НАЗИФ ХАСАНИ: Али, ови вештаци су изјавили, односно констатовали да сам ја способан, а ето видите да сам ја у таквом стању да чак ни имена своје рођене деце и деце мога брата и снају нисам препознао кад је дошла у посету, а прошло је 2 године, а "Ц1" и "Ц2" тврде да нас препознају иако је прошло десетак година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба.

ОПТ. НАЗИФ ХАСАНИ: Јесте, схватио сам да је то примедба, али ја бих желео да добијем одговор, јер изгледа да су оне више болесне него што сам ја, психички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место ако немате ништа друго да питате. Вештаци су већ одговорили о томе какво је људско сећање.

ОПТ. НАЗИФ ХАСАНИ: Па јесте, судски вештаци говоре оно што им највише одговара, а код нас кажу да увек кад ти нешто одговара највише вучеш према себи. Ето то сам имао само и као питање и хвала вам на разумевању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, скините слушалице само. Да ли неко од оптужених још има питања? Господине Кастратовићу.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Само кратко, опростите судија, да не страдам поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само пристојно господине Кастратовићу и нећете страдати.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не знам кад сам био, морате да ме упозорите кад сам непристојан, ја не мислим да сам био иједног тренутка непристојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пређите на питање.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Хоћу, само немојте да ме упозоравате на неке ствари које ми не припадају. Интересује ме да ли сте ви у могућности као професионалци у својој струци да одредите без сазнања о чињеници везано за сведоке испитиване "Ц1" и "Ц2" када и због чега су оне злостављене, малтретиране, када су говориле истину, када су лагале, јер препознајем да неке ствари имају, да неке немате. Да ли ви тражите то? Хајдемо одатле да почнемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли то интересује уопште?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да, да ли вас то интересује уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите у лечењу или у вештачењу?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: И у лечењу и у вештачењу, јер ми имамо сад овде елеменат који је покренуо сам Ахмет Хасани, који је мени веома индикативан, ако сте га препознали и сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли тог, јел вас то уопште у лечењу или у вештачењу занима.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Кад добијемо питање да ли неко болује од неке болести, ми одговарамо на то питање, значи, психопатолошки садржај, оно што опредељује дијагнозу, догађај није толико битан за нас, мислим природа садржаја тог доживљаја стварног, увеличаног, измишљеног је битна код одредђивања дијагнозе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не сам догађај?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Сам догађај не мора бити пресудан.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: У конкретном случају када сте комуникацију вршили са сведокињама "Ц1" и "Ц2", колики сте значај придали траумама и последицама и разлогу због којих разговарате са њима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како разлогу, разлог је вештачење, суд им је поверио вештачење?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Па разлог јесте шта је иницијални акт, ствар због које они разговарају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам баш разумела, ако сте ви разумели? Шта кажете, јесте ли разумели питање?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Па ја не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја исто не разумем.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте придавали значај комуницирајући са њима у односу на оно што сте прочитали у оквиру доступним вама информацијама само тај део или свим информацијама, како сте ту функционисали у односу на пртходни одговор који нам дадoste, ви приступате, значи проблему?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Ми смо констатовали проблем, значи, информације које постоје у судским списима нису неопходни да се констатује проблем, а информација судског списка тај проблем лоцирају у неко време, у неке односе, што је сад ствар суда. Значи, ове жене су болесне од посттравматског стресног поремећаја и депресије и то је оно што је требало да урадимо. Одговорили смо на питање у томе каква је њихова способност репродукције му у сећању догађаја о којима је суд овде расправљао и ту је отприлике крај нашег задатка.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја не причам о Вашем конкретном само задатку, ја причам о Вашим професионалним обавезама и Вашем знању које ја немам, утолико постављам следеће питање. Да ли постоје неки елементи који могу да се догоде, који су евентуално постали раније или се могу догодити накнадно, који могу да утичу на Ваше мишљење и Вашу одлуку? Да ли нешто постоји као могуће да утиче да Ваша дијагноза једноставно није права, закључак, дијагноза, како год хоћете? То је моје питање.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Ми смо код испитивања "Ц1" и "Ц2".

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја се извињавам судија, ја сам прецизно поставио питање, нисам питао за "Ц1" и "Ц2", него Вас питам као доктора, професионалца, значи, да ли генерално је то постојећа, да ли је то негде могуће уопште да се догоди?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Поновите питање.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Поновићу Вам питање драге воље. Да ли постоји могућност да постоје неке ствари које су се догодиле раније код, било код Вашег пацијента или испитаника, како већ више волите да га зовете, ако је накнадно се појаве као постојеће нова сазнања од раније или нова сазнања као касније догађај, касније наступели догађај који могу да промене Ваше мишљење и Ваше становиште у оквиру дијагнозе коју сте дали?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Приликом једног испитивања психопатолошки садржај опредељује шта је догађај који је изазвао одређено стање, одређене психопатолошке промене. Ако се касније испостави да се догодило нешто што је било пре или нешто што је било

касније, то не мора да утиче на закључак, односно на дијагнозу зато што психопатолошки садржај, оно што човек везује за одређену ситуацију, за одређене људе опредељује дијагнозу. То значи могао је неко доживети увреду, батине, злостављање и 10 година пре неког предметног догађаја или 5 година после, али ако се они не појављују у испитивању, а ми питамо да ли се нешто догодило раније, да ли сте доживели то и то и конкретно питамо, ако нема емотивне реакције на таква питања, и нема одговора на таква питања, онда она нису битна за нас. За нас је битно само оно што испитаник као свој доживљај испољава.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: У конкретној ситуацији установили сте пострауматски синдром, јесам у праву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па питајте.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли постоји још неки налаз у оквиру тога који бисте придодали томе, а да нисте га до данас поменули, а везано за све информације које учествујући у овом поступку сте добили? И да ли уопште можете са прецизношћу да нам изнесете да је тај пострауматски синдром везан управо за догађаје о којима сте информисани од ваше испитанице?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Ми смо.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Поново да Вам постављам питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте да постављате поново. Значи имамо дијагнозу пострауматски стресни поремећај, депресију и да ли се нешто ту мења у тој дијагнози?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Овај пут сте се поправили, били сте јасни тако да не морате да понављате.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не морате Ви да се са мном, ја Вас поштујем сасвим довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу, сачекајте да одговори.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Ми смо код испитаница утврдили пострауматске стресни поремећај и депресију, а као догађај трауматске природе који је изазвао ове психичке поремећаје нашли смо да су то догађаји из јуна 1999. године када су оне доживеле злостављање у Гњилану, у Интернату.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја ћу себи дати ту слободу да Вас још једном питам, а у међувремену већ сте чули одбијено питање и све реперкусије које сам ја због тога имао, не усуђују се да се сећају, то је основни проблем када се разговарало о новим елементима који су се у овом предмету појавили, ти нови, чињенична грађа нова појавила се након испитивања и налаза нових лекара који су се овде појавили и прећуткивања самих испитаница за Вас као пацијената, и утолико

одговарајућу Ви изговарате следећу реченицу, то ће се наћи у транскрипту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је сада питање, шта је сада питање?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не усуђују се да се сећају, то је проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и доктор је рекао, не знаш целу реченицу.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја не знам ни колико је вама јасно, али мени је посве нејасно да ли тога има у вашем налазу када сте изводили закључак о њиховом пострауматском синдрому и уопште о свему што им се дешавало, да нисте нашли се једног тренутка у ситуацији да и вас неко вара, да и вама неко говори и подмеће лажи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: И да инструктира својом личном, личним својим интересом, да ли вам се то дешавало у каријери, ево то је моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да вас неко инструктира, да вас пацијент инструктира?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу, оно претходно то сам Вам одбила, вештак је рекао две реченице извучене из контекста, и да не разуме шта сте хтели да га питате, а све друго је објашњено, а да ли се десило вештацима да их неки пацијент у њиховој пракси.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Инструктира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инструктира.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да вас планирано уводи у одређену причу која њему тренутно из одређених разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разлога важна.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То Вам одбијам, знате због чега, искуство ме за сада не интересује, то су судски вештаци, претпоставка је да имају искуство, можете тражити да веће одлучи о том питању. То је то што можете по ЗКП-у иначе што се мене тиче да ли је вештак имао такво искуство, то ме не интересује, ваљда то уме да процени. Тужилац је имао питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Моје питање је следеће. Да ли након што су се вештаци упознали са исказима сведокиња Ц1 и Ц2 из марта 2000. године, остају при својим налазима и мишљењима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да су рекли остају.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Остајемо.

СУДСКИ ВЕШТАК др АНА НАЈМАН: Да, остајемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведокиња Ц2 је на главном претресу 07. децембра 2009. године управо на ваша питања када је и потврдила да је више пута давала изјаве, рекла «раније сам причала о мучењу, а не и о силовању јер ме је било стид». На главном претресу када сте их сада поново звали, и једна и друга су вам објашњавале о том стиду и оном страху јер су им.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу. Само Ви наставите, игноришите господина Крстића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Причале су и једна и друга о страху, јер су им они који су их пустили припретили да не смеју о томе причати, и сада је моје питање кад на то додате и оно што је судија и Даница Маринковић рекла, која је овде саслушана као сведок, да је са сведокињама била отежана комуникација, да је очигледно да су сведокиње претрпеле трауму, да је она мислила да ако им буде лакше, да ће о томе са њима поново причати, да ли су то све чињенице и подаци који објашњавају да сведокиње «Ц1» и «Ц2» 10 година након догађаја отвореније и са више детаља и више храбрости причају о ономе шта им се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се. Тужиоче, али оне су саме рекле да их лепо питате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Или онда ово да питам, да ли су њихови, у њиховим каријерама, вештаци и ако јесу како то објашњавају, имали случајеве да жртве које су доживеле овакву несрећу, трауматизовани догађај како се то лепо каже, да непосредно након тог догађаја су затвореније да вам кажу шта им се догодило, а протеком времена се то промени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тај механизам пострауматског стресног поремећаја, онај круг или како то иде да нам то објасните.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Дешава се да када је траума акутна, када је пострауматски стресни поремећај у акутном стању да особе нису способне да говоре о трауматичним догађајима, тако се дешава и да када се протоком времена или лечењем те тегобе смире, они буду, те особе буду спремније да говоре о томе и да могу са више детаља да говоре. Дешава се такође да никада не успеју да каже шта им се догодило, практично доживотно могу да прате од те врсте амнезије, не сећања, делимичне амнезије за догађај који им се одиграо у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли ту неки период на пример који је препоручљив за неки опоравак, пре било каквог разговора?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: У акутном стању пострауматског стресног поремећаја који може да траје до 6 месеци, препоручљива је терапија пре свега ради смиривања симптома, тек када

се симптоми смире препоручљиво је испитивати о трауми. Уколико се симптоми не смире за 6 месеци, пострауматски стресни поремећај прераста у свој хронични облик који онда траје неодређено дуго, а најчешће доживотно. То значи да увек током читавог живота постоје слабе тачке у искуству, у сећању, трауматизованог појединца у којима он није спреман да на реалистичан и логичан начин говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Извините тужиоче. Саучесништво. Ајде да чујемо даље питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е онда морам да се надовежем да Вас питам, да ли онда на том, када тако онда разматрамо, да ли је онда било добро или лоше што су оне причале па је био тај са телевизије па их је сликао ту код тог брата и тако, је ли то било добро за њихово стање или лоше за њихово стање?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Ако су причале о трауматичним догађајима, то је било лоше за њихово стање, ако су причале нешто унаоколо, не приповедајући о оном шта им се уствари догодило, онда је то могло да прође као нешто неутрално за њихову психичку стабилност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господин Крстић.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па да искористимо прилику док су вештаци ту, немојте ми замерити што ћу да поставим још два, три питања које је практично питањима тужилац иницирао. Ви у претходном одговору мом цењеном колеги рекосте да сте приликом разговора са испитаницама «Ц1» и «Ц2», тако сте Ви рекли утврдили да се догађај који се одиграо 1999. године по њих стресно деловао и тако даље, дакле моје постављено питање је сада на који начин сте ви утврдили да је истина то што су испитанице говориле? То је задатак суда. Суд се још није изјаснио о томе. Јесте пошли од претпоставке да оне говоре истину? Утолико пре, ако имамо за мотив једне од њих живљења освета, можете ли да доведете то у некакву везу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто оно што је питао господин Кастратовић, да ли Вас је неко некад лагао и да ли сте Ви то приметили?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви уопште утврђујете када вам дође пацијент, психолошки или психијатријски, да ли је истина или не?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је судија, браво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то вас уопште интересује?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Или не? У конкретном случају, мене у конкретном случају интересује?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Ми смо овде утврдили да испитанице везују своје тегобе за трауматично искуство из 1999. године. Оне су могле да кажу да је оно било и 2005. или 1900. године, битно је да оне имају те тегобе, да имају пострауматски стресни поремећај, а ово што кажете да је ствар суда да утврди истину, ја се ту слажем. Ја сам утврдио део истине, заједно са колегиницом, а то је да су ове особе оболеле. Друге околности које су довеле до њиховог обољевања, које излазе из оквира медицинског и психолошког разматрања, нисам, ми нисмо утврђивали.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али зашто докторе везујете то за тај догађај кад нисте туврдили да је то истина?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Оне везују, оне имају пострауматски стресни поремећај и оне везују за тај догађај.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како се изјашњавате о овом мотиву, освета?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: О томе сам се већ изјаснио.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја би волео сад у контексту овога, ове истине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вас интересује, ево још и ово што је господин Кастратовић питао, је ли Вас интересује уопште да ли неко лаже или не, или шта ту утврђујете када вам дође пацијент?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Ми утврђујемо постојање симптома, значи постоје болести које се називају на српски преведено патолошким лагањем, али то су ипак болести јер одвајају човека од реалности јер се везују за друге појаве, као што су несаница, страх, напетости, идеја прогањања и томе слично. Значи шта је тачно изазвало то се и не мора знати, али се констатује болест, дијагностикује се у тренутку, у времену прегледа значи није у тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у том погледу нико не може да вас превари да ли је болестан или не, а у погледу узрока?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Може да проба да нас превари, али ако лаже коза не лаже рог, наиме комплексно је психијатријско испитивање, није кафански разговор, није добацивање, него је дуготрајно испитивање са много, много питања која искључују, односно снижавају могућност лагања на минимум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па још више је актуелно моје питање на које нисте одговорили, ако је то тако важно, или ја тврдим да је важно, психолошко испитивање, зашто нам не кажете колико је оно трајало у конкретном случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али одговорили смо господине Кртићу, одговорили.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па шест минута је трајало, можете ли за то време да утврдите ову истину да је догађај из 1999. године био онако како оне приказују, а не да је мотив освета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то њих не занима. Је ли вас то уопште занима да ли је то тачно или није ко је урадио, шта је урадио?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Колико је трајало истраживање, овде имамо 30 дана, и констатацију да је животни мото «Ц2» освета, ви ниподаштавате колегиницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте викати. Госпођо Радуловић.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Седите.

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: Ја сам хтела само да проверим нешто што сам чула од једног угледног неуропсихијатра, да ли је тачно да неуропсихијатар постави дијагнозу као што сте урадили то са сведокињама «Ц1» и «Ц2» да се неуропсихијатар не бави са тим шта пацијент, односно испитаник каже, него како то каже, а шта каже него како то каже, а шта каже то утврђује суд, а да неуропсихијатар утврђује како то каже.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: То може да се прихвати као делимично тачно, није потпуно али тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начин на који неко је ли тако, прича о нечему?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Испитанице које смо овде испитивали нису биле у стању да повезано саопштавају шта им се догодило, значи без питања и конкретизовања тих питања и без чекања и без узимања додатне терапије шта се десило за време вештачења, оне не би могле да саопште оно што смо ми записали да јесу саопшtile. Значи начин на који је био, је био уstraшен, искидан, неповезан и за лаика неразумљив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања још? Нема. Добро. Да ли, хтели сте још нешто да кажете.

СУДСКИ ВЕШТАК др АНА НАЈМАН: Ја сам само хтела да мало појасним шта је то психилошко испитивање, мислим да само у две реченице да кажем значи то је узимање неких анамнестичких података које сам испитаник о себи каже, примена одређених тестова и паралелно са тим опсервација и довођење у контекст на основу добијених резултата психолошких испитивања са оним што је стручњак, у овом случају психолог својом клиничком опсервацијом добио. Значи то је једна сложена операција која се не одвија ни за пет, ни за шест минута, јер само психолошко испитивање не траје толико, траје знатно дуже, као што је у овим случајевима трајало онолико колико су то испитанице захтевале. Чак код испитанице «Ц2» у две сеансе што је и написано

психолошком, у нашем извештају. Тако да се тек на основу тога доводи и доноси један психолошки закључак који се после ставља у контекст заједно са психијатријским налазом и тек после тога се формира заједничко мишљење и закључци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада још морам, шта сте хтели, неко питање за вештака, или завршавамо? Да, још.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево у Београду 01.02.2010. године, то сте Ви куцали и доставили, је ли тако претпостављам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А 02.02. је примљено овде, значи ви сте 01.02. разговарали колико сте разговарали не види се из записника, а ви то кријете, не знам зашто је то тајна, је ли то пословна или није, из записника се не види када сте почели и када сте завршили. Ја инсистирам на овоме зато што је овде било месец дана посматрања, месец дана. И ваљда ја и то, сад ћу да појасним.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН ЂУРИЋ: Је ли пише да је месец дана испитивана.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сигурно.

СУДСКИ ВЕШТАК др АНА НАЈМАН: Ја бих само одговорила.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам завршио. Нисам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте завршили.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, 01.01. завршавате разговор а из записника не видимо колико он траје, а већ 02. дајете налаз и мишљење, па ви сте феномен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да говорите са вештацима. Седите доле. Ја мислим да смо питања сада заиста у овом тренутку, нисам у могућности да нађем транскрипт, онда када су вештаци били после давања налаза и мишљење, па да би онда проверила, да ли смо већ о том питању расправљали, али госпођа Ана Најман има ту да нам каже нешто, у сваком случају једна од ових оштећених је била из два пута, то је оно што ја знам.

СУДСКИ ВЕШТАК др АНА НАЈМАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неколико сати.

СУДСКИ ВЕШТАК др АНА НАЈМАН: Да, имам само да појасним једну ствар, ево ја имам овде свој налаз који датира од 18. јануара 2010. године, а морам да напоменем значи то је психолошки налаз, а налаз који смо колега Ђурић и ја дали заједнички датира са овим датмом. Такође би хтела да напоменем, тј. да подсетим да су и «Ц1» испитанице и «Ц2» заштићени сведоци, да ми њих нисмо могли да прибавимо на начин како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовним путем.

СУДСКИ ВЕШТАК др АНА НАЈМАН: Редовним путем, него да смо о свему томе имали заказане термине и везано за евиденцију тих термина постоји евиденција и мислим да је то нешто што би уважени адвокати могли да добију или да се информишу и тако даље, а мој налаз значи везано за Ц1 је од 18. јануара 2010. године. Мој лични налаз психолошки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, већ смо се бавили тим временом тако да то више нећемо да расправљамо, то за сада заиста не можемо да прочитамо, али те транскрипте имају и браниоци.

СУДСКИ ВЕШТАК др АНА НАЈМАН: А за «Ц1» од 28.12. Ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци имају такође те транскрипте када смо разговарали о времену, па ће прочитати, подсетиће се свакако. Реците ми колико, имате ли трошкове за данас или ћете то писмено да нам доставите? Писмено ћете нам доставити, тако да се ја вама захваљујем за сада што сте дошли и молим вас да.

Завршено испитивање вештака. Вештаци трошкове за данашњи долазак траже по трошковнику који ће накнадно да доставе суду, а ми ћемо сада да наставимо са претресом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас је био предложен Мефали Јонузи, међутим за њега се вратила повратница са напоменом да је у иностранству. Затим по службеној дужности ми смо такође, а следећи исказ сведока сарадника, позвали оштећене који су сродници неких људи које је сведок сарадник означио на слици и везивао их за конкретне догађаје. Међутим са једним од сведока уопште нисмо успели да ступимо у контакт, а за сутра ћемо видети да ли ће било ко од тих које смо звали да дође или не, и то је оно што смо за сада, што је за сада суд радио.

У међувремену, мислим да су сви добили сада браниоци, као и оптужени транскрипте из оног раздвојеног предмета 43/10 или можда не све транскрипте, значи имамо 05, 06. и 11. је ли тако новембар, оно што сте тражили, мислим да сте добили све уколико оптужени нису добили, неки од тих транскрипата преведених, ја мислим да је то 05. то ће бити сутра.

Следеће стигло је из Ниша дакле обавештење да нема списка целог, односно да је ту само део списка, и само да погледам то, дакле ово овако што смо ми ставили у овај омот стигло је у суд је примљено 18.11.2010. године, то је четвртак и у петак то је значи неко обавештење да нема прилико примопредаје предмета и тако даље, није примљен тај предмет већ су ти регистри остали у Вишем суду, извршена је провера, то је

бачено. Ту се налазе неупотребљиви папири, стигло је решење о спровођењу истраге и то ће браниоци су то ја мислим добили, оптужени када то будемо превели, тужилац је то такође добио, односно позван је да узме. Јесмо послали тужиоцу? Јесмо. И оптужени ће добити то решење о спровођењу истраге са решењем о одређивању притвора када то буде преведено, ја то опет очекујем да то буде сутра или прекосутра.

Ми смо позвали, након што је овај спис стигао у петак, ја сам то прегледала у четвртак, у петак смо телефоном позвали све браниоце онако како смо се и договорили и тужиоца, да прегледају спис и да се изјасне о томе да ли овде у овом спису има нечега што желе да се преведе, да добију оптужени нешто што ће користити у својој одбрани. Међутим, браниоци у петак нису дошли, и данас мислим да је дошао само господин Константиновић и да је он то прегледао и за сада се није изјаснио да је било шта од овога потребно да се преведе за његовог клијента макар тако сам ја добила обавештење из писарнице.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Могу одмах да се изјасним да ми није потребно ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам од тога није потребно за одбрану. Што се тиче осталих бранилаца, значи ја Вас молим да сутра то евентуално погледате да бисмо могли.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја сам се већ изјаснио, такође телефонским путем у петак сам се изјаснио да ми није потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам није потребно ништа из овог списка?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ето и госпођа Радуловић је била данас.

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: Ја сам била данас, ја сам прегледала али ја нисам могла да препознам оно што је мени требало, хтела сам да видим исказ «Ц1», «Ц2», али тамо су наведена имена па ја нисам могла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ми смо обрисали имена пре него што смо Вас звали, тако да можете сутра можда евентуално да погледате.

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једном, тако да ја значи истог тог тренутка због тога у четвртак нико није ни обавештен да би ја прегледала, и да би се издала та нареба о брисању података оних сведока који у овом поступку уживају заштиту. То је она ствар коју претходно радимо. Значи сутра имате времена погледајте ово, да ли ће у том смислу бити још неких предлога? Ово смо прибавили, ја у овом, ја сам разумела господина Крстића данас и то ћемо одлучити да је овај предлог био данас, само да видим да се позове ова психолог, психијатар из те болнице у Нишу, ево сада да видим како се зове. Како сте рекли. Јесте, Снежана Китановић и да се обави ново вештачење или супервештачење

психијатријско психолошко. Добро. Тужилац шта каже на ова два предлога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нисам разумео шта значи да се психолог позове као сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако да не умем да се изјасним на такве предлоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А против овог другог сам против наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли ће бити још неких предлога да бисмо могли о томе да одлучујемо? Изволите господин Селимон Садику.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја мислим да је тај предлог већ постављен судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За вештачење од стране судско психијатријског одбора, да. Господине Садику да ли сте добили оне фотографије које вам је суд доставио?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да. О томе сам хтео да изађем да вам се захвалим, пошто ја сам дошао у четвртак, али то што сам тражио нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Али овде је фотокопија и овде се не види добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то што ми имамо у списима овде, Ви можете да тражите, ја ћу наложити сутра да Вас доведу, можете сада док стојите ту да видите како изгледају те фотографије које ми имамо и које заправо нису издвојене у посебан омот, него се оне налазе иза записника у судском спису, дакле да упознамо све, тражио је оптужени Селимон Садику да се доведе овде да прегледа фотографије које су у списима предмета, па је прегледао, па се онда мени обратио и рекао да му нису показане све фотографије, па сам онда то ја прегледала и фотокопирали смо и доставили смо њему ове фотографије које је он тражио. Он је то добио и каже да се не види. Због тога кажите

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сада на претресу док се налази пред судским већем оптуженом Селимону Садикију покажу фотокопије фотографија

које се налазе у списима предмета, како би видео да и суд располаже фотокопијама и ког су оне квалитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док стојите ту погледајте.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да ли постоје оригинали овде госпођо судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Ово је ово што суд има.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Па где су онда те слике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је све што суд има.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да, овде се боље, боље се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту се боље види у суду. Добро.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Исте, исте су. Да, овде се добро види да сам ја у слици број 15, а овде се није видело, мада сам ја знао да сам то ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то што смо ми могли да копирамо, ми боље нисмо могли.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: То сам ја за кога је «Божур» реко да је неко други, Фатмир из Прешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само да констатујемо.

За овим се констатује да оптужени гледа део списка у коме се налазе фотографије које су уз исказ сведока сарадника па каже да се те фотографије боље виде и да је на фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то број?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Фотографија број 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Број 5 он означен бројем 15.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: 15, то сам ја, а «Божур» је рекао да је то неки Фатмир из Прешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

А сведок сарадник њега ту није препознао већ је рекао да се ради о Фатмиру из Прешева.

Добро, боље не можемо да вам копирамо, то је то, сада сте видели.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Не, не, сада је добро, мада сам ја то знао да сам ја, него ја нисам знао да ви поседујете ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми само тај списак.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Па сам мислио да изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, тужилац нешто да вас пита. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел могу ја да искористим и да питам ко су ти људи под осталим бројевима? Ако хоће оптужени Садике Селимон да нам каже.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија примедба. Мој браћеник се брани ћутањем и мислим ово питање је, не знам куда је усмерено.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ја ћу да одговарам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он може да каже. Немојте да скачете.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знам коме је усмерено, суд или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што ви скачете?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не скачем, дајем примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ви не скачете. Ви као прво скачете, затим укључујете микрофон, затим говорите уопште без реда.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па да се представим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се представљате него седите. Значи тужилац пита, кад тужилац пита, суд или каже одговори или каже не можеш да одговориш. А ви свакако тек иза тога стављате примедбу, то скакање, ово није амерички филм. Јесте ли разумели питање, хоћете да кажете.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Јесте, ја мислим да је то питање за «Божура 50», нека тужилац пита «Божура 50» да ли зна те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако одговарати тужиоцу.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Пошто он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ваша примедба, већ сте рекли није препознао мене, препознао је Фатмира, а јел ви знате који су то људи, то вас пита тужилац?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате. Добро.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: То је човек кога сам ја предложио под бројем 8 за сведока, ви сте одбили. Хоћу ово да кажем у вези зато што је тужилац рекао да се противи изјави оног мог колеге полицајца који је дао и реко је зашто Садике не предлаже неког из Интерната, па ево човек из Интерната онда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да би ми то разумели.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ја сам предложио за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево предложен је као сведок.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја управо кад би, да је Садике Селимон рекао ти људи на фотографијама су ти, и ми смо се заједно сликали у Интернату, или смо се заједно сликали у посластичарници у близини Интерната.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Па питајте «Божура» он зна људе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих то разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И онда би имао разумевања за такав предлог, али ја не знам ко су. Судија, јел можете једном да обезбедите да ја завршим реченицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде завршите, морате да игноришите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не могу у исто време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да обезбедим јел, како ви кажете, саучесник. Значи ово је максимум.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Не, што се мене тиче он боље да пита «Божура», пошто «Божур» тврди да је он био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сад, значи тужилац уопште није сад завршио а ви причате и даље, ми вас уопште нисмо разумели. Ни ја вас нисам разумела да ви предложете неког са ових слика, разумете.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ја сам предложио овог човека, ви сте одбили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја не знам да је то број 8, знате.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Кад је «Божур» био овде, кад је реко да је то Петрит Назиф, ја сам реко да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је оно кад сте питали јел седимо у оном кафићу и то је онај кафић. Добро.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ја сам реко да ви, да ви лажете, да ово није Петрит Назиф, ја сам реко да ћу ово предложити за сведока, ви сте одбили. Ја нисам овде ништа крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање моје, јел хоће или неће, не мора ништа наравно. Да ли хоће да нам каже ко су ти људи на свим тим фотографијама.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ја ћу то показати на моју завршну реч, а ако вама интересује ви питајте «Божура», он зна људе, за ни једног од ових људи он скоро није знао, за све је дао лажне изјаве, да је тај човек из Македоније, није. Ево на кратко, он није из Македоније, он није Петрит Назиф.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не знам ко коме.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ови други нису ти људи које је он означио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, све вас разумем, осим што се то не евидентира кад ви покажете прстом неку слику, то ништа не вреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овако, проблем је овако сад.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Човек под бројем 9 није из Македоније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте господине, прво.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ви боље питајте «Божура».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво овако да констатујемо да се ради о транскрипту аудио записа са саслушања сведока сарадника од 25.децембра 2008.године, где је на страни 68 истражни судија констатовао да је заменик тужиоца доставио суду једну збирку фотографија црно белих, дакле не фотокопију него фотографије. Јел тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ето што видите, немам друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је онда судија питао сведока да ли препознаје неког на тим фотографијама, па је сведок почев од стране 68 па до стране, да видимо.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: 71.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До стране 71 показивао и означавао ко су лица означена бројевима, а да је онда сада оптужени Селимон Садику као и онда када је био «Божур 50», јел тако, овде, и сада каже да то уопште није, да сведок сарадник уопште није означио лица која се стварно ту налазе и да је све говорио погрешна имена. Да чак и вас није препознао.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се налазите на ком броју, на броју?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Број, фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 8, јел? Не број осам.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Број 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте на 15?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Али број 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте на броју 15 на страни 5.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је рекао «Божур 50» за вас?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да је то Фатмир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао да је Фатмир, а за вас је рекао да сте на фотографији број 10. Јесте ли ви на броју 10?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Јесте, али за ово је реко да је то Фатмир из Прешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јесте ли ви на броју 10?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Јесте, број 10 сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте број 10?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Који се види да сам пуно дебљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На страни број 2, добро.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Пуно дебљи него што сам сада а «Б-2» каже да сам ја био много мршавији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада тужилац следеће пита, да ли ви знате који су ови људи, а ви кажете нећете да кажете, то ћете у завршној речи?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Не, то ћу ја да кажем на завршну реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У завршној речи.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Све ћу да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А већ сте нам рекли да Петрит Назиф није број 8?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел могу следеће питање. А где су.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: То сам ја и рекао «Божуру» тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су сачињене те фотографије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, за фотографију број 2, само да видим, је рекао када је био «Божур» ви сте рекли јел тако, у оном кафићу?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да, то је у кафић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су вам дошли пријатељи?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да, то је 50 метара од Интерната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али нису све фотографије.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: То није код аутобуске станице, како је «Божур» рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте чак и време и све, и који кафић, све сте рекли.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ма уопште то није ништа тачно. Он је рекао да је то у кафани код Реце, код аутобуске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а ви сте објаснили да је то у неком кафићу, у Ђевабџиници, јел тако?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Не, то је кафић, није Ђевабџиница, него кафић «Мост».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кафић, добро извините.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: «Ура», на албанском. То је 50 метара од Интерната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте и време, када је сачињено, када је био «Божур», јел тако било?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: То је било кад сам ја дошао из Призрена у Ђњилане, ови људи су дошли код мене на посети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да. Значи то су били гости у кафићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако сте и рекли кад је био «Божур», тамо рецимо 17. 18.марта, јел тако било?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не марта него?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Не, ја сам дошо крајем јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него шта сте рекли кад је био «Божур» на суђењу, да ли сте то рекли чини ми се 17. 18.марта или у априлу, како беше?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Не, не, ја тако нешто нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Сигуран сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али пошто све фотографије нису из кафића. Питање је ове које су у некој соби, где је то снимано?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: То ћу одговорити судији на завршној речи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ја ћу преко судије да поставим питање. Ја ћу то преко судије да поставим питање.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ја ћу да кажем све на завршној речи. Где почиње то, где је све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или ајде овако, да ли су те фотографије из Интерната?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са овим постерима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ви нешто да коментаришете ове фотографије?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад смо вам послали?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Не, за сад не, ја сам само ово тражио да се види да сам то ја, пошто се овде не види. А ја ћу на завршне речи, све ћу да кажем где је то снимано и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овој фотографији, јел имате ту код себе, број 6, пише «Милена», јел. Не, то је на страни 6 број 19.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да. То је, то су, то је Интернат где су спавали пре тога избеглице, ја тамо никад нисам био, сем кад сам дошо у Гњилане после рата. Нисам ни знао где је Интернат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам добро разумео, значи те су фотографије из Интерната али не из лета '99?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ја вас не разумем господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, неће човек да каже, то је то што је рекао, ако хоће може да прокоментарише, ја немам ништа против.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, јесам ли ја то добро разумео тако да је то?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ја сам реко и поновићу, боље питајте «Божура» пошто он тврди да је био два ипо месеца ту са мном а не зна моје име.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, није то, то ми не одговарате на то, али имате право да изаберете да ли хоћете или нећете, не морате. Али то није одговор на то.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ја ћу да дам одговоре кад треба, а ви питајте «Божура» а он био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ми смо питали «Божура» и он је овде јавно то рекао.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Са мном три месеца и мени не зна име.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па он је то рекао овде, ја вас, чини ми се да вам може да помогне ако ви нама објасните.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Па и за ове људе је рекао да зна да су из Македоније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, зато вам ја питам ко су, где су те фотографије сачињене и ко су ти људи, ништа ту није компликовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Реџин кафић што он каже?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ја не знам да постоји Реџин кафић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реџин кафић.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Али сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже јесте Реџин кафић, ближе аутобуској станици.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ово је кафић код Интерната, 50 метара од Интерната, а аутобуска станица је три километара од Интерната. Можда мало мање или мало више, то нисам ја мерио али преко два километра има сигурно, а то је 50 метара од Интерната, цело време сам ја ту био, ако је «Божур» био ту, како тврди да је био у «Интернату», он би требао да зна то, да је то кафић «Ура», али он није био никад ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Мост».

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: У Интернату, па ни код овај кафић, зато је он лагао и реко да је то у кафани код Реџе код аутобуске станице, исто што је реко да је и та река на сликама да је код аутобуске станице кад је показивао оне слике, ону реку што смо видели. Оно је у центру града, а он каже да је то код аутобуске станице. То је испред хотела «Кристал», ако сте мало пре мислили на хотел «Кристал» ви сте рекли хотел «Европа».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам ја прочитала да има хотел «Европа».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то је исто ваљда?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то или није?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: То је после рата, после 2000. су отворени ти нови хотели «Европа».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: У то време је био само хотел «Кристал».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли хотел «Европа» и хотел «Кристал» две ствари или једна ствар?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Значи не постоји река код аутобуске станице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја знам да једна, хотел «Кристал» и хотел «Европа» су једна ствар?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Не. Хотел «Кристал» је једини хотел у Гњилане био, у граду, али после 2000. значи, или после рата људи су правили хотеле, ја сад не знам како се називају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како се сада зове тај хотел?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Па има «Европа», па има и други.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, мислим како се сада у Гњилану зове тај хотел?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: «Кристал», можда су заменили, ја већ три године не живим на Косову,откуд ја да знам сада, ја од 2006. не живим тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли ви нешто. Чекајте сада, сад ће већ и седам сати, хоћете ли ви нешто да коментаришете ове слике или не?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Не, за сада не, госпођо судија, то ћу ја на завршне речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли нешто да одговарате? Хоћете још нешто да питате оптуженог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако не жели, онда нема смисла.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Не, ја немам више шта да одговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једино што, ето то је примедба ако то није из лета '99. него из неког другог периода, онда зашто нам је рекао да је тако изгледао у лето '99. како га то описује сведок «Б-2», онда и то нема смисла. Значи има једино смисла ако је Садики Селимон на тим фотографијама лета '99. у Интернату, и онда то се може поредити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче он је то и рекао, па он је то и рекао. Прочитајте транскрипт, значи када долази и када «Божур 50» овде одговара на питања оптужених па када показујемо слике. Е сада, хоћете још нешто да кажете?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ли неког начина другог да решимо или смо на овај начин решили гледање слика?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Не, за сад је, за мене је сад, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је добро.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ја сам имао потребу да гледам оригинал, ја сам више пута тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо оригинал, то је то што имамо.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Па где су онда оригинали, где су нестали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је оно што смо видели и ми као судско веће и то је што имамо у спису, и то сте добили фотокопију таква каква је.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Пошто мени ми требају оригинали да их видимо, само на пример пет минута, ви их задржите, али то ми треба мене за моју одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми немамо то.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ја онда не знам где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: То је одузето из другог предмета, кад сам ја био за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из оног вашег предмета?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да, те слике, али те слике су ја мислим да су незаконито узете, мени је суд те слике вратио, мени је одузет само пасош за тај случај, ништа друго, и телефон, да не заборавимо то, значи телефон и пасош, све друго што је узето код мене кући суд ми је то вратио. Али где су онда ја не знам, мислим да су то код тужиоца или у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада браниоци, да ли ћете ви да предложите да читамо ове сведоке из оног предмета 43/10, да ли ћете да предложите да ми читамо те доказе, или шта ћете да предложите, значи да све то одлучимо до сутра? Господине Крстићу, нешто имате да кажете?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па управо то, сем што су ме вештаци цело поподне збуњивали, збунио ме један натпис да ли се односи на овај предмет или на ово што ви сад предлагете, ако је исто онда да се усагласимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ево, пре десетак дана наводно на суђењу «Гњиланској групи», Жарко Ђорђевић је рекао, па онда Добривоје Методијевић је рекао, па Славица Антић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, ви сте добили тај транскрипт, ви сте га добили, ми смо вам послали?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Ресавац је тражио у том развојеном предмету где су саслушавани оштећени, он је тражио да се то достави одбрани, ми смо доставили свима, преводимо за оптужене, мислим да је чак преведено и да су оптужени добили. Ја сада вас питам, да ли ће неко од тих људи који су тамо саслушани у та три дана бити овде предложени? Како нису добили браниоци?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Нико није добио, ја сам добио данас нову оптужницу једини од свих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да то сам хтела да питам. Оптужницу нову да ли сте сви добили?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја сам само добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде овако да констатујемо шта је коме дато.

Констатује се да је оптужница која је прецизирана и коју је тужилац доставио 16.11.2010.године.

Да ли је достављена браниоцима?

Да је достављена браниоцима, али се браниоци Крстић, Константиновић и Ресавац јављају да нису примили.

Оптужени да ли сте примили?

Оптужени се јављају да су примили.

Да су транскрипти из раздвојеног списка,

Да ли сте добили 06. и 11? Нико није добио.

Браниоци се јављају да нису добили, оптужени су добили 06. и 11.превод, пети ћете добити сутра.

Добили су оптужени и 05. све, 05. 06. и 11 преведено, данас на претресу. А ви да ли сте добили браниоци?

Судски тумач Еда Радоман-Перковић: Судија, 05. нису добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 05. нису добили.

Судски тумач Еда Радоман-Перковић: Само 06. и 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 06. и 11., пети ће добити сутра, а Константиновић бранилац има те записнике, односно транскрипте, Ресавац има, значи Кастратовић. Јесте ли добили госпођо Радуловић то? Не знате. Добро погледајте онда до сутра. Господине Кастратовићу јесте ли добили 05. 06. и 11, господине Кастратовићу јесте ли добили 05. 06. и 11'?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја сам диск нарезан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте електронски?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Електронски пре неколико дана, ако је на њему и тај 06. очекујем да јесте, ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле сутра још оптужени 05. требају да добију. Оптужени Фатон изволите.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Ја већ два месеца се припремам за завршну реч а сада долазе разна разна као неки сведоци и мислим да то није исправно у односу на нас, јер ми се припремамо доста дуго, али кад већ долазе други сведоци онда ми не можемо за једно такво време да се припремамо за нашу одбрану, квалитетно наравно. Ако је могуће или писмено или усмено да нам објасните шта ћемо сутра или прекосутра радити да бисмо могли мало и ми да се припремамо. И на крају ја имам један захтев да вам упутим, ево као што видите ја имам једну врло, алергију која психички утиче на мене и не осећам се добро, ако је могуће да се неке анализе ураде, ја бих вас замолио да ми то омогућите јер ви сте суд и суд има надлежности такве природе и да се предузимају мере да се анализе изврше што пре да не бисмо прекинули рад, ако ми се погорша стање, јер ја стварно не осећам се добро због ове алергије коју ви можете и приметити и од тога имам и високу температуру константно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесу ли вас водили код лекара?

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Ми идемо код лекара, али да вам кажем то је про форме ради само, није то нешто озбиљно, ја имам такав утисак, тамо нема преводиоца, иде и Самет идем и ја, ја сам овде научио мало српски, али ето пример Самета, он нема везе са тим. Ја сам овде научио а ја уопште нисам ни знао кад сам овде дошао. Ако постоји могућност да ви то омогућите да се сутра уради ја би вам био захвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наложити то, написаћу, а у међувремену обзиром на све ваше примедбе и на прошлом суђењу ја сам упутила председнику захтев да оне судије које обилазе притворенике да обавезно дођу код свих вас и да виде да ли има неких проблема, и добила сам извештај комисије, судије Лондровића, да је обишао све вас, да је са свима разговарао, да није било неких примедби, ево сада то тражим овде да прочитам. Дакле то је то што сам добила од ове наше комисије која

обилази притворенике. Што се тиче тог вашег здравственог стања тренутног, ја ћу наложити да вас сутра или прекосутра, значи према редоследу који постоји у затвору да вас одведу и да вас погледају да виде шта је то.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Ја нисам имао превода до сада, вероватно нисам укључио микрофон, али сам схватио шта сте ми рекли. Ја сам захтевао од лекара да се такве анализе раде, али они кроз шалу тако се понашају и отприлике кажу ето ова маст вам је довољна, а ја изгледам као човек који има сад 40 година. Молим вас узмите у обзир ово што ја вама кажем и да ми помогнете да се то уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћу наложити већ сутра, иначе рекла сам вам. Вратите се на место. Сутра имамо још те сведоке, дакле ако дођу наравно, које је сведок сарадник на слици означио и везао за неки догађај, па је тако рекао овога човека смо ово, овога човека смо оно, личи ми на онога човека који је ово, значи неке од тих сродника ми смо пробали, подсећа ме и тако даље, ми смо пробали да позовемо, једна од њих је супруга Ђокић Чедомира, то је Ђокић Дивна која је била данас. За сутра смо такође позвали супругу Станковић Новице, па сина Стоилковић Божица, па брата Симић Јована, брата Стевић Златка и, не знам која је ова Ивковић Лепосава, дакле ако неко дође, ја уопште немам информацију, нити да ли су они примили позиве, нити да ли ће доћи, то је то, и сутра ћемо одлучити о вашим овим предлозима. Погледајте дакле ове транскрипте да ли ћемо то да радимо као, да изводимо као неке посебне доказе, да ли ћемо то да читамо или сте ви то једноставно тражили тек тако да бисте знали шта се тамо дешава а то вас не интересује у смислу извођења доказа. И господин Ресавац за крај.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Врло ћу кратко, на ову вашу примедбу. Пошто смо ја и колега Константиновић и у том предмету, није то из радозналости него мислим да су те изјаве врло значајне. То су, тамо је саслушан добар део и родбине а и део људи који су противправно лишени слободе, мучени и пуштени, који могу да дају информације, мислим да би пре свега и суд и тужилаштво требало то да тражи, који су погледали ово све и сви до сада који су саслушани фотоалбуме припадника ОВК, и нису препознали ни једног од ових људи ове што су присутни, као лица која су их мучила, заробљавала, уопште је питање, сви су они скоро били у Интернату. О томе се ради. Ја сад не знам, мени је, ја сам их чуо уживо, имамо транскрипте, ја сам сагласан да се чита у овом предмету, али не знам шта ћемо са онима 140 што тек треба истражни судија да их саслушава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више мало ја мислим. Да остатак ових.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Мислим ово није ни предлог, процентуално је велики у првом, на првом суђењу од дванаест, осам је дошло и другог пута, велики број људи се одазива. Што је обично овде кад тражите представнике оштећених дође вам десет посто, у редовним предметима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, одазивају се, ми смо заиста уложили напор да нађемо њихове адресе и да контактирамо са њима.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Колега и ја ћемо сутра, сутра ћемо пробати, био је кратак рок за прегледање овог предмета, ја и сутра имам неки притвор у Палати са шест, седам окривљених, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте да прегледате и ово.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Па хоћу, него да видимо који је истражни судија добио, да ли је заказао, да видимо, да пробамо да усагласимо неки темпо рада, јер ми смо врло заинтересовани да у истрази пратимо те сведоке, не знамо кад ће ни почети да их зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се ту даље нисам интересовала, заиста смо уложили напор да нађемо адресе свих тих оштећених и да оне које ми зовемо да комуницирамо са њима, да обезбедимо њихово присуство овде, а даље сад ово остало код истражног судије, у том смислу ви значи се договорите са колегама и са оптуженима пре свега и тако конципирајте сутра своје предлоге.

Главни претрес, односно рочиште за главни претрес је довршено, а наставиће се сутра у 14.30 у истој овој судници.

Довршено у 19.01.

Записничар

Председник већа-судија